

România liberă

COTIDIANUL CONSILIULUI NAȚIONAL AL FRONTALUI UNITĂȚII SOCIALISTE

Anul XXVIII nr. 8095

Duminică

1 noiembrie 1970

6 pagini 30 bani

În cooperativele agricole de producție fermele și-au dovedit eficiența

UN PRINCIPIU DE ORGANIZARE VERIFICAT DE PRACTICĂ. NU TOȚI, ÎNSĂ, ÎL APLICĂ...

Necesitatea ridicării pe o treaptă superioară a eficienței economice în activitatea unităților agricole cooperatiste a determinat crearea fermelor de producție. Noua formă organizatorică menită să asigure o mai deplină folosire a resurselor materiale și umane, deși nu are încă mărul un an de la aplicarea sa în practică, și-a dovedit în cele mai multe locuri utilitatea. În multe cooperative agricole, acolo unde s-a înțeles de existența tuturor condițiilor necesare pentru trecerea la această nouă formă de organizare a producției și a muncii, fermele au contribuit și contribuie la dezvoltarea unităților din care fac parte. Iată, de pildă, ce a însemnat pentru cooperativă agricolă din Otopeni, județul Ilfov, crearea fermei legumicole:

— Ferma va livra până la sfârșitul anului — ne-a spus ing. Iordache Dobrescu, șeful fermei — produse în valoare de aproape cinci milioane de lei. Până acum am expediat diversilor benefici-

ciari legume, care au adus în contul cooperativei 2,5 milioane de lei. Peste câteva zile începem recoltatul roșiilor din ciclul al doilea. Producția se anunță foarte bună. În afară de roșii, grădina noastră va mai expedia pitești, mazăre, salată, varză, țichii, conopidă etc. Față de anul trecut, veniturile vor fi mai mari cu 300.000 de lei. Noua formă de organizare a producției și a muncii — ferma — se dovedește, în cazul nostru, eficientă. Conducerea producției direct de către un specialist, extinderea ariei drepturilor de decizie au urmări pozitive asupra rezultatelor economice.

Cazul prezentat nu este singular. Ferme în care realizările sînt mult mai mari, în comparație cu anii trecuți, am înțeles și la MOVILA MIREȘII, județul Brăila, SIVITA, județul Galați, „GH. LAZAR”, județul Iași.

Situația aceasta nu este însă generală. Din cauza înțelegerii greșite a principiilor care trebuie să stea la baza înțin-

țării lor, sau datorită ignorării unor dintre acestea, rezultatele nu sînt peste tot cele scontate. Față de brigadă, ferma se dovedește pe alocuri, numai cu numele, ea neavînd asigurată o conducere directă, nefiind dotată cu mijloace de producție pe măsura planului pe care îl are de realizat. Ca urmare, lucrările nu sînt executate la timp, se face risipă de muncă, mașinile nu sînt utilizate la capacitatea lor, deci producțiile, în cel mai bun caz, sînt aceleași. Rezultă că există vicii în transpunerea principiilor în practică.

Pentru ca ferma să desfășoare o activitate eficientă, ea trebuie dotată cu mijloace de producție în strînsă concordanță cu sarcinile ei de plan. De altfel, această cerință este conștientă de unul din principiile care au stat la temelia organizării fermelor. Ce se întâmplă în realitate? În unele unități agricole cooperatiste din țară, organele agricole județene, comisiile de conducere ale cooperativei agricole nu au înțeles de necesitatea creării tuturor condițiilor. Normal, fermelor zootehnice, care au nevoie de fin, masă verde, siloz, trebuia să li se asigure suprafața de teren necesară producerii acestora, atele, utilaje, mijloace de re-

coltare, preparare și depozitare a furajelor. Exemplele înțînute nu demonstrează deloc că s-a avut în vedere satisfacerea acestor necesități. La cooperativele din GLIMBOCA, județul Caraș-Severin, de pildă, a luat ființă o fermă zootehnică mixtă care, în prezent, are 237 bovine și peste 1.100 ovine. Fermei i s-a repartizat un specialist care s-o conducă, spații de cazare pentru animale, atele, dar un plan propriu de venituri și cheltuieli, îi lipsește însă esențialul: suprafața destinată producerii furajelor.

Pe bună dreptate medicul veterinar, Marius Jucu, șeful fermei, avea de ce să fie îngrijorat. Consiliul de conducere, ne spunea el, a repartizat fermei 20 hectare de teren pentru cultura furajelor. În aceste condiții, nu putem asigura, în tot timpul anului, o furajare echilibrată. Evident, planul de venituri al fermei este periclitat.

În această situație, nu vedem rațiunea înființării fermei, nu vedem deosebirea față de brigada zootehnică, din moment ce noua formă de organizare a producției și a muncii nu-și gă-

EUGEN SASU

(Continuare în pag. a 2-a)

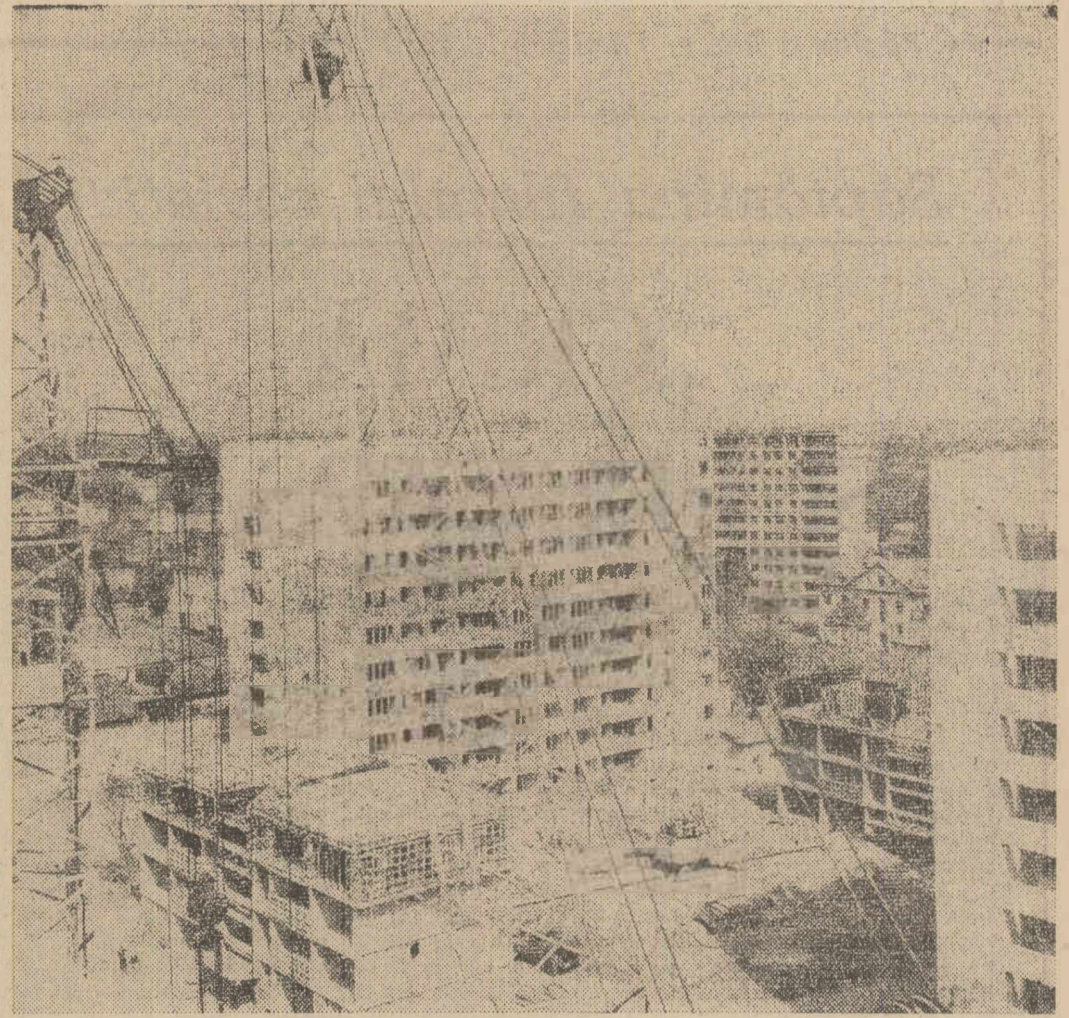
„STEAUA GORJULUI” ÎN PLIN MONTAJ

TG. JIU (Correspondentul R.L. Ion Becheru). Colectivul șantierului „Energomontaj” Rovinari care execută montajul echipamentelor Centralei termoelectrice Rogojelu din acest bazin, așa numita „Steaua a Gorjului”, a încheiat construcția portantă a primului cazan de 840 tone abur pe oră cu aproape 4 luni mai devreme, în prezent lucrîndu-se la montarea țevilor sistemului de presiune. La cel de al doilea cazan de aceeași capacitate se execută montajul construcției portantă.

La turbinele aferente primei etape a început montajul echipamentului auxiliar alcătuit din turbo și electropompe de alimentare și pompe de circulație. Din cele două poduri rulante instalate în sala turbinelor, primul a fost montat cu un avans de o lună de zile iar cel de al doilea va fi gata la sfîrșitul lunii noiembrie cu un avans de trei luni.

În momentul de față, colectivul șantierului lucrează la presambinarea pe platformă a conductelor de înaltă presiune pentru abur viu, alimentarea cu apă și abur intermediar. Tot aici sînt gata lucrările în vederea presambinării buzelor de cărbune. Se lucrează, de asemenea, la primele 5 m de deșeu, lucrarea aflîndu-se în avans față de grafic.

De la începutul acestui an a fost montată pe șantierul Centralei termoelectrice de la Rogojelu o cantitate de 6.000 tone echipamente. Pînă la 31 decembrie se vor monta 8.500 tone din totalul de 12.700 tone aflat în stoc pentru primele două grupuri. Comitetul se ocupă de dezvoltarea tehnologiei de montaj pentru cazanele etapei a doua, de cîte 1.035 tone abur pe oră fiecare.

Colentina este unul din cartierele Capitalei în plină dezvoltare. Fotografia de mai sus înfățișează un aspect din acest cartier: unul din șantierul de construcții de locuințe

DRUM PESTE FĂGĂRAȘ

Se părea că în bazinul Făgărașilor constructorii au încheiat capitolul galeriilor subterane. Într-adevăr, în ultimii trei ani, ei au tot coborît pe albia râului, construind la Oești, Albești, Cerbureni, Valea Iașului, Curtea de Argeș, Băilele, Vilcești, Pitești, hidrocentrale de suprafață, cu canale de aducțiune și canale de fugă descoperite.

Lăsat în urma lor 41 de kilometri de tuneluri. Topologul și-a părăsit albia care îl călăuzea în Olt, călătorind 8 kilometri pe sub munte, ca să ajungă în marea montană. Tot pe sub munți călătorește Rîul Doamnei, Vîlsanul, Cernatul, „Dobroneagul”. Un alt munte este străpuns ca să primească „drumul rotund” captușit cu oțel pe sub cămașa de beton prin care se năpustesc apele din lacul de

acumulare spre turbine. Și apoi, alt drum, tot pe sub pămînt, vestita „galerie de fugă”, cu cel mai mare diametru, care a supt „la grele” încercări minerale la Aref, Corbeni, Rotunda, Mătușă, Oești.

Dar Făgărașii nu puteau fi părăsiți decît printr-o lucrare la fel de spectaculoasă: de curînd, grupul de șantier construcții-amenajări hidrotehnice, cu sediul în Corbeni, a acceptat comanda de a excava pe sub munte pentru șoseaua aflată în construcție.

De la pasul Bran și pînă în defileul Oltului, cale de peste o sută de kilometri, nu există drum peste munți. Traversarea masivului nu este posibilă la această dată decît numai cu piciorul, în condiții destul de grele, așa cum se întîmplă în strîmtorarea de piatră și gheață cunoscută sub numele de „Strunga dracului”, prin care străbat doar puțini cuceritori. Iar cărările pentru animale de povară, cu multe ocoliri, sînt folosite pentru accesul la stîni și pentru expedițiile de vîntoare sau de cercetări geologice.

O cale de comunicație peste crestele celor mai înalți munți din țară este un deziderat vechi, o cerință tot mai acută a economiei naționale. Din expunerea

de motive a ultimului proiect reținem: ieșirea transportului între zonele Argeș-Făgărași — cu populație densă și cu înalt potențial economic — exploatarea economică a bazinelor forestiere și punerea în evidență, pentru turiști, a unor peisaje de o rară frumusețe.

Într-o îndoaială că lucrarea va fi una dintre cele mai îndrăznețe. Este cunoscut faptul că, de obicei, drumurile urmează firul apelor, folosind breșele făcute de riuri în zidurile de piatră. De data aceasta, constructorii trebuie să taie abie prin panza de beton prin locuri călcate rareori de picior de om.

În memoria oamenilor de pe aici a rămas ca un act temerar construcția liniei electrice de înaltă tensiune peste Făgărași. Dificultățile unei lucrări unice în felul ei nu au putut fi învinse decît de priceperea și abnegația montatorilor și prin folosirea unor tehnici avansate (piese preasamblate, transportul cu elicoptere etc.). Construcția drumului rutier peste acești munți se va înscris, ca spectaculozitate, alături de realizări de marcă, cum este centrala subterană de pe Argeș și barajul de la Vidraru. Va fi șoseaua care atinge cea mai mare altitudine națională. Din expunerea

MARIN IONIȚA

(Continuare în pag. a 2-a)

IMPORTANTE LUCRĂRI DE HIDROAMELORIAȚII

În zona Vinga-Bilela-Bereș, pe raza județelor Arad și Timiș, au început lucrările de hidroameliorații, menite să redă circuitului agricol peste 23.000 ha de teren arabil. Pentru aceasta vor fi excavate aproximativ trei milioane metri cubi de pămînt, vor fi construite

cinci baraje, șase stații de pompare și efectuate alte lucrări aferente, esalonate pe o perioadă de trei ani. Lucrări de desecări asemănătoare se desfășoară în prezent și în zonele Luncă-Birda și Recas care vor redă agriculturii județului Timiș alte cîteva zeci de mii de hectare.

MOMENTE

A iubit Poezia

Ion Pas

Nu-mi aduc aminte să-l fi remarcat, pe Ludovic Antal, actorul plecat de curînd dintre noi la o viață curată, care, cu deosebire astăzi, poate fi considerată încă a înecării, în vreo operă dramatică la unul din teatrele principale al căror angajat permanent fusese, totuși, pînă în ceasul de pe urmă. Desigur, a jucat, și a jucat mult, neapărîndu-i categoriei pretențioase a colegilor săi de scenă care, cînd îl se da un rol, îl cîntăresc mai înțîn în palmă, să se convingă dintr-o dată că greșea. A mai lăsat amintirea unui om de cultură, puțin fi înțîn aproape totdeauna într-o lăbrărie și niciodată, cred, într-o cafenea, într-un bar.

Nu știu ce și cînd dădusea drumul și alior noastre, o parte din satisfacțiile pe care le-au înregistrat cînd le erau reprezentate piesele — interpretîndu-le dintr-un mai serios — personae create de ei, cu alte cuvinte lui Ludovic Antal. Un fapt este că poezii (și accentuez: poezii) au avut în el un lector

avizat, un tîlmăcitor fidel și un popularizator. Poate că vocația reală a fost de a face cît mai cunoscută și iubită poezia în cercuri cît mai largi — la Radio, la Televiziune, la manifestările scriitoricești, pe podiumurile catorilor de cultură.

Din nefericire, nu e prea mare, astăzi, numărul actorilor care să poată transmite cu bună dicțiune și, evident, cu sensibilitate, armonia cadencei unui vers. Repertoriul teatrelor ocolite lucrările, chiar clasice, în versuri. La catedrele institutelor nu se mai pune pref. ca altădată, pe rostirea născută, clară a cuvîntului.

Printre actorii generației sale, Antal constituia o excepție, știind să dea expresie sensurilor și frumuseților subtile cuprinse în opera poetică. Era, dimpreună cu intruciga mai tîrziu, alături de profesia Eitler și Dinu Ianculescu, dimpreună cu Irina Răchitanu-Sirianu și Elena Sereda, prieten al poeziei, așa cum înainte fusese Ion Măneasa și Vreca, mergînd — toți laolaltă — pe glorioasele urme ale unor înaintași dispăruți mai demult ca, spre exemplu, Constantin Nothar. Aristide Demetriade, Toni Bulandra.

Poetul cel mai apropiat inimii și înțelegerii lui Ludovic Antal a fost Tudor Arghezi

(Continuare în pag. a 5-a)

ANCHETĂ ECONOMICĂ — SOCIALĂ ÎN CĂUTAREA MILIARDULUI PIERDUT

(În pag. a 3-a)

FAPTE ȘI OAMENI PILOTUL DE ÎNCERCARE

O nouă mașină trebuie să iasă pe poarta uzinei. La bord, kilometrajul indică zero metri. Lingă ea un om zvelt. Este Nicolae Budinaru. Pilot de încercare. Se așază la volan. Porneste motorul. Demarează ușor. Mașina ajunge aproape de pista de încercare. Aceasta reproduce condițiile de exploatare viitoare. La capătul pistei mașina trebuie să iasă învingătoare.

Pilotul este atent la fiecare zgomet. Orice „gîfî” sau „ral” avertizează că ceva nu este în regulă. Prima etapă. Asfaltul este stropit cu apă. Mașina trebuie să treacă scurt. Îndemînare și curaj. Drum denivelat. Tunelul de căldură. O adevărată cursă a obstacolelor.

Deliberat se simulează o derapare. Pilotul trebuie să ordone mașinii comenzi în extremis. Reușește?

Nicolae Budinaru își pune mîinșile de piele. Ești tentat să crezi că o face din pedanterie. Nu este așa. Trebuie să fii sigur pe volan. O mișcare greșită și... Acest dincolo de „si” înseamnă riscul. — Cîte mașini încercapi pe zi? — Cel mult trei. — Cum vă simțiți la capătul unei astfel de zile? — Zîmbeste larg. Apoi copilaros își caută o scamă imaginată pe mincă. — Bine. Foarte bine. Ca după muncă. — Vi s-a întîmplat să aveți vreun „necaz” cu o vreo mașină?

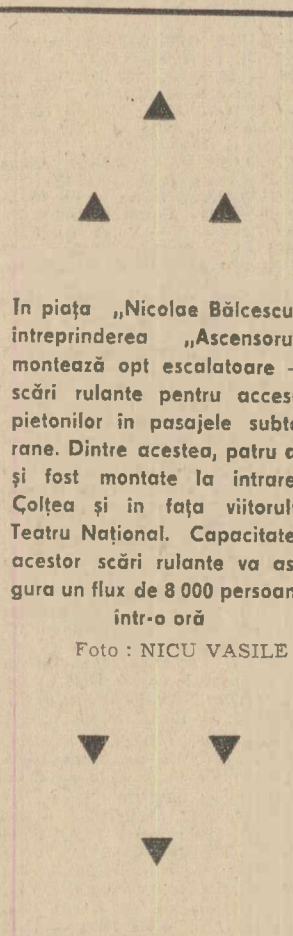
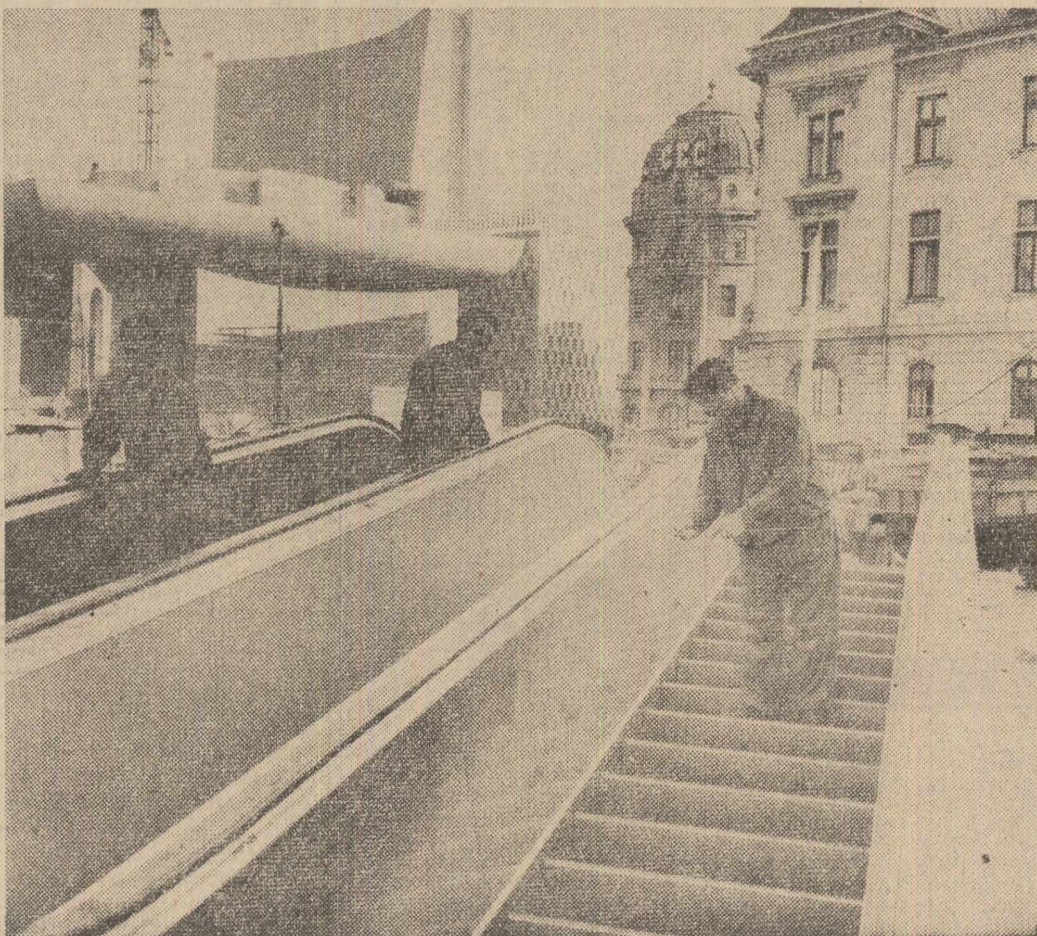
Face ochii mari. — Să știți că un „necaz”, la noi, înseamnă cel mult unul.

Verificarea mașinii se face riguros. Pilotul își așază o figură și privește. Constructorii zîmbesc satisfăcuți. Mașina este în perfectă stare. A trecut examenul.

Ora trei. Muncitorii de la uzina de automobile „Autobuzul” se îndreaptă spre poartă. Printre ei și Nicolae Budinaru. Este strigat. O convorbire telefonică interurbană urgentă.

Uzina de autoturisme din Pitești îl solicită pentru cîteva zile. O nouă serie de autoturisme „Dacia” își așteaptă „nașul”.

CONSTANTIN ZLIBUT

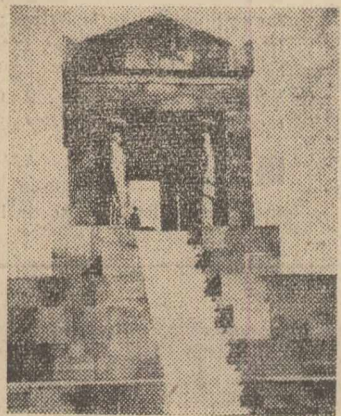

În piața „Nicolae Bălcescu”, întreprinderea „Ascensorul” montează opt escalatoare — scări rulante pentru accesul pietonilor în pasajele subterane. Dintre acestea, patru au și fost montate la intrarea Colței și în fața teatrului Teatrul Național. Capacitatea acestor scări rulante va asigura un flux de 8.000 persoane într-o oră.

Foto: NICU VASILE

În pag. a 6-a:

ACTUALITATEA INTERNAȚIONALĂ

Adunarea Generală a O.N.U. Dezbatere în legătură cu situația din Orientul Apropiat

● Reluarea convorbirilor sovieto-americane de la Helsinki

● Președintele Allen-de a anunțat noul guvern chilian

● O formă utilă de cooperare internațională

● Bolivia — Descoperirea unei tentative de lovitură de stat

Excelenței Sale Domnului HOUARI BOUMEDIENNE

Președintele Consiliului Revoluției al Republicii Algeriene Democratice și Populare

ALGER

Cu ocazia aniversării zilei naționale a Republicii Algeriene Democratice și Populare, în numele Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România, al poporului român și al meu personal, am deosebită plăcere să vă adresez dumeavoastră, guvernului și poporului algerian cele mai calde felicitări.

Sîntem convinși că relațiile prietenești dintre România și Algeria se vor dezvolta continuu spre binele popoarelor noastre, al cauzei păcii și cooperării internaționale.

NICOLAE CEAUȘESCU
Președintele Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România

România dispune de 5300 invenții plus 2000 propuneri de invenții aflate în curs de examinare. Beneficiile rezultate din aplicarea a 1950 invenții se ridică anual la 950 milioane lei, precum și la 200 milioane lei valută (prin eliminarea unor importuri și export de produse și instalații). Rezultate frumoase dar... tot anual se pierd sume importante prin nevalorificarea unor invenții: DE CE?

ANCHETĂ ECONOMICO-SOCIALĂ

Niciodată n-am cunoscut meșteșugurile noastre o asemenea profuziune a spiritului inovator. Niciodată în fabricile și uzinele noastre un atât de mare număr de oameni care să fie preocupați de găsirea noului, a unei soluții sau a unui mecanism nou în stare să ridice productivitatea, să ușureze munca, să sporească avuția națională. Pe solul fertilizat al proprietății socialiste a unei patrii socialiste care-i încurajează și susține, inovatorii și raționalizatorii se numără azi cu zecile de mii, luând proporțiile unei adevărate mișcări de masă. Cifra de 7833 inovații aplicate numai în primele 6 luni ale acestui an soldate cu economii în valoare de 501 milioane lei este, credem, cel mai bun argument pentru demonstrarea importanței economice și sociale a inovatorilor și raționalizatorilor.

Nu puțini sunt și cei care, depășind stadiul de inovator, reușesc să găsească soluții tehnice care prezintă o nouă noutate nu numai față de tehnica întreprinderii dar care depășesc nivelul mondial în domeniul respectiv. Aceștia sunt inventatorii — oameni de o pregătire profesională tehnico-științifică remarcabilă, oameni îndrăzneți și tenaci. Aportul lor la progresul tehnic în țara noastră prin perfecționarea utilajelor și instalațiilor existente ca și prin crearea a noi mașini și utilaje este important, prin aplicarea invențiilor lor devenind posibilă, pe de o parte, eliminarea importului și exportul, pe de altă parte, al multor mașini și instalații și trecerea la exportul unei game largi de produse industriale românești.

Vorbind despre aceste remarcabile realizări ale inventatorilor nu putem însă trece cu vederea existența unor fenomene care împiedică încă valorificarea deplină a spiritului și genului creator al acestor fii ai poporului nostru.

S

-a întâmplat că l-am întâlnit pe Traian Goguță și l-am ascultat povestea. Și s-a mai întâmplat să cunoaștem avaturile altor inventatori care ne-au vizitat la redacție. Nu ne propunem să găsim vinovați, deși, așa cum se va vedea, ei există, ne propunem doar să înțelegem lucrurile în mod obiectiv și să lăsm la latitudinea cititorilor concluziile privind măsurile necesare în acest domeniu. Pentru că, nu încape îndoială, măsuri trebuie luate.

— Sinteți un om cunoscut, tovarășe Goguță. Celebru...

— Cunoscut e un fel de a spune, zimbesc-te eu acum. Cunoscut ca un cal breaz. Și asta din cauza invenției... De-ați cunoaște istoria ei, v-ați minuna, sint sigur.

...Zece dosare cu câteva mii de pagini, de procese-verbale și memorii, analize și studii tehnico-economice, schițe și cereri, aprobări și reveniri, adrese, calculații, schițe, referate, confirmări și neacceptări, Mii de pagini, incredibil de multe, atât de multe încât încep să-l privesc cu admirație pe omul din fața mea care a avut puterea și răbdarea să le scrie, să le citească, să le așeze ordonat în biblioteci. Și mai ales să reziste dăunărilor, înertilor și indiferenței.

În ziua de 29 decembrie 1961, la orele 14,30, Oficiul de Stat pentru Invenții înregistra la nr. 45038 un dosar cuprinzând invenția lui TRAIAN GOGUȚA, un procedeu pentru presarea la rece a inelelor interioare de rulmenți (mai târziu O.S.I.M. avea să elibereze, pe baza acestui dosar, și brevetul nr. 45434). La 29 septembrie 1967, același dosar eliberează un alt brevet, nr. 54791, având ca titular Uzinele Rulment-Brașov (U.R.B.), iar ca inventator tot pe Traian Goguță, de astă dată pentru un procedeu (tehnologie) și dispozitiv de presare la rece a inelelor interioare de rulmenți.

N-am dori să reținem atenția cititorului cu elemente tehnice dar se cuvine totuși data o mică explicație:

În momentul de față, rulmenții se fabrică în toată lumea, din oțeluri aliate cu crom, prin diferite tehnologii: prin strunjire din bară sau din țevă laminată sau trasă sau prin presare la cald din bare a inelelor, ca semifabricate. Toate aceste metode sunt legate de operații de strunjire care trebuie să elimine (sub formă de așchii) însemnate cantități de metal pentru a se ajunge la forma finită. (La noi în țară, rulmenții se fabrică din bare care sînt strunjite sau forjate și apoi strunjite).

În acest stadiu al tehnicii, Traian Goguță opune experiențe mondiale o idee pe cit de simplă pe atât de ingenioasă, realizarea inelelor direct, prin deformare plastică a materialului, prin presare la rece, cu ajutorul tehnicii presiunilor mari.

Normal ar fi fost ca tehnologia lui Traian Goguță, și mai ales dispozitivul brevetat să fie preluate de industria noastră. Mai ales că studiile tehnico-economice indicau posibilități mari, foarte mari, de economii de metal, de muncă omenescă calificată, de bani. Mai ales că, după nemăsurate experimentări găsăm, începând din 1967, referate elogioase ale conducerii uzinei iar mai apoi, după alte insistențe, memorii, confirmarea Comisiei de coordonare a cercetării, a M.I.C.M., condusă de un adjunct de ministru. Subliniind că „lucrarea are un caracter de originalitate, constituind premisele unui progres pe plan mondial în domeniul fabricării rulmenților”, procesul-verbal al acestei ședințe, stabilește un plan semnat de ministrul adjunct, care prevede proiectarea unui dispozitiv automat de către I.C.T.C.M., finalizarea acțiunii de brevete în mai multe țări, instalarea unei stații pilot la U.R.B. (inclusiv o presă hidraulică), cooperarea cu firme constructoare pentru realizarea unei linii de fabricație după metoda presării la rece, demersuri pentru asimilarea în țară a laminării țevilor de oțel de rulmenți etc., etc. În concluzie, lucrarea este avizată favorabil, dându-se calificativul FOARTE BINE.

Era și timpul, nu? După 7 ani... Așa socotem și noi. Voi, eroare! Cu excepția unei singure indicații și aceea rezolvată cu mare întârziere restul măsurilor rămân doar pe hirtie și, astăzi, după scurgerea

altor 27 de luni, lucrurile se află în același stadiu.

Între timp — dosarele s-au îmbogățit cu noi adrese, memorii, referate, studii, aprobări, reveniri. Într-o zi joc Camera de Comerț și Industrie, care sînt solicitați de firme străine atrase de noul brevet dar care firme, în mod firesc, vor să vadă dispozitivul în acțiune, adică producând, lucru imposibil, din cauza neexecutării sarcinilor fixate cu 2 ani în urmă. Invenția nu este valorificată în țară și nu poate fi vîndută în străinătate în ciuda valorii ei unanim recunoscute pentru că „I.C.T.C.M. nu are spațiu de proiectare a dispozitivului automat” decît „poate” în 1971 (!), iar perfecționarea dispozitivului existent nu se poate face fără o presă hidraulică de 150 tone (din producția curentă a uzinei „23 August”, preț de cost 170 000 lei în condițiile în care studiul tehnico-economic indică posibilitatea realizării, numai la U.R.B., a unei economii anuale de 7 milioane lei, plus eliberarea a 19 strunguri). Fără a mai pomeni de valuta care ar putea fi încasată din vânzarea in-

ventiei, sau din vânzarea know-how-ului și a utilajului pe care l-am putea fabrica în țară sau în cooperare cu o firmă specializată de peste hotare.

— Sinteți un om cunoscut, tovarășe Goguță. Celebru...

— Cunoscut e un fel de a spune, zimbesc-te eu acum. Cunoscut ca un cal breaz. Și asta din cauza invenției... De-ați cunoaște istoria ei, v-ați minuna, sint sigur.

...Zece dosare cu câteva mii de pagini, de procese-verbale și memorii, analize și studii tehnico-economice, schițe și cereri, aprobări și reveniri, adrese, calculații, schițe, referate, confirmări și neacceptări, Mii de pagini, incredibil de multe, atât de multe încât încep să-l privesc cu admirație pe omul din fața mea care a avut puterea și răbdarea să le scrie, să le citească, să le așeze ordonat în biblioteci. Și mai ales să reziste dăunărilor, înertilor și indiferenței.

În ziua de 29 decembrie 1961, la orele 14,30, Oficiul de Stat pentru Invenții înregistra la nr. 45038 un dosar cuprinzând invenția lui TRAIAN GOGUȚA, un procedeu pentru presarea la rece a inelelor interioare de rulmenți (mai târziu O.S.I.M. avea să elibereze, pe baza acestui dosar, și brevetul nr. 45434). La 29 septembrie 1967, același dosar eliberează un alt brevet, nr. 54791, având ca titular Uzinele Rulment-Brașov (U.R.B.), iar ca inventator tot pe Traian Goguță, de astă dată pentru un procedeu (tehnologie) și dispozitiv de presare la rece a inelelor interioare de rulmenți.

N-am dori să reținem atenția cititorului cu elemente tehnice dar se cuvine totuși data o mică explicație:

În momentul de față, rulmenții se fabrică în toată lumea, din oțeluri aliate cu crom, prin diferite tehnologii: prin strunjire din bară sau din țevă laminată sau trasă sau prin presare la cald din bare a inelelor, ca semifabricate. Toate aceste metode sunt legate de operații de strunjire care trebuie să elimine (sub formă de așchii) însemnate cantități de metal pentru a se ajunge la forma finită. (La noi în țară, rulmenții se fabrică din bare care sînt strunjite sau forjate și apoi strunjite).

În acest stadiu al tehnicii, Traian Goguță opune experiențe mondiale o idee pe cit de simplă pe atât de ingenioasă, realizarea inelelor direct, prin deformare plastică a materialului, prin presare la rece, cu ajutorul tehnicii presiunilor mari.

Normal ar fi fost ca tehnologia lui Traian Goguță, și mai ales dispozitivul brevetat să fie preluate de industria noastră. Mai ales că studiile tehnico-economice indicau posibilități mari, foarte mari, de economii de metal, de muncă omenescă calificată, de bani. Mai ales că, după nemăsurate experimentări găsăm, începând din 1967, referate elogioase ale conducerii uzinei iar mai apoi, după alte insistențe, memorii, confirmarea Comisiei de coordonare a cercetării, a M.I.C.M., condusă de un adjunct de ministru. Subliniind că „lucrarea are un caracter de originalitate, constituind premisele unui progres pe plan mondial în domeniul fabricării rulmenților”, procesul-verbal al acestei ședințe, stabilește un plan semnat de ministrul adjunct, care prevede proiectarea unui dispozitiv automat de către I.C.T.C.M., finalizarea acțiunii de brevete în mai multe țări, instalarea unei stații pilot la U.R.B. (inclusiv o presă hidraulică), cooperarea cu firme constructoare pentru realizarea unei linii de fabricație după metoda presării la rece, demersuri pentru asimilarea în țară a laminării țevilor de oțel de rulmenți etc., etc. În concluzie, lucrarea este avizată favorabil, dându-se calificativul FOARTE BINE.

Era și timpul, nu? După 7 ani... Așa socotem și noi. Voi, eroare! Cu excepția unei singure indicații și aceea rezolvată cu mare întârziere restul măsurilor rămân doar pe hirtie și, astăzi, după scurgerea

— Dar ce faceți ca să știți?
— Am trecut în S.T.E. o stație pilot, am de gînd să chem specialiști din străinătate cu care să mă consult în legătură cu tehnologia la rece. Nu e o chestie de glumă.

— Și cînd s-ar putea întîmpla asta?
— Stația pilot e prevăzută în planul pînă în 1975. Specialiștii străini, cînd mi-o da aprobarea ministerului.

— Dar pentru stația pilot aveți aprobare din 1968.

— Ușor de spus. Dacă ați știți...

— E nevoie de o presă obișnuită, se spune că aveți una în fabrică, de care v-ați putea ușor dispensa. De ce n-o dați?
— Ba i-o dăm. Am aprobat doar.

Da, se pare că în principiu a aprobat. Dar atunci de ce nu se aplică ordinul lui, de ce stă presa nefolosită în timp ce le arde buza după o presă? De ce afirmă directorul tehnic C. Furtună că „nu s-o ameni, fondul de salarii e limitat și că de fapt avem alte chestii de care să ne ocupăm”?

E un om simpatic directorul general dar să ne lerte dacă i-o spunem, ceva nu e în regulă aici. Prea multe hirtii a semnat către minister în care susține invenția pentru ca să nu intrige faptul că acolo unde are puterea de a hotărî și a impune luarea de măsuri nu mișcă un deget. Să nu fie vreo legătură între această atitudine și ceea ce ne declară domnia-sa că experimentările afectează de regulă fondul de salarii și alte interese imediate ale fabricii? Și nu cumva apleacă și el urechea la temerile celui care „vrea să doarmă liniștit”?

— Sinteți un om cunoscut, tovarășe Goguță. Celebru...

— Cunoscut e un fel de a spune, zimbesc-te eu acum. Cunoscut ca un cal breaz. Și asta din cauza invenției... De-ați cunoaște istoria ei, v-ați minuna, sint sigur.

...Zece dosare cu câteva mii de pagini, de procese-verbale și memorii, analize și studii tehnico-economice, schițe și cereri, aprobări și reveniri, adrese, calculații, schițe, referate, confirmări și neacceptări, Mii de pagini, incredibil de multe, atât de multe încât încep să-l privesc cu admirație pe omul din fața mea care a avut puterea și răbdarea să le scrie, să le citească, să le așeze ordonat în biblioteci. Și mai ales să reziste dăunărilor, înertilor și indiferenței.

În ziua de 29 decembrie 1961, la orele 14,30, Oficiul de Stat pentru Invenții înregistra la nr. 45038 un dosar cuprinzând invenția lui TRAIAN GOGUȚA, un procedeu pentru presarea la rece a inelelor interioare de rulmenți (mai târziu O.S.I.M. avea să elibereze, pe baza acestui dosar, și brevetul nr. 45434). La 29 septembrie 1967, același dosar eliberează un alt brevet, nr. 54791, având ca titular Uzinele Rulment-Brașov (U.R.B.), iar ca inventator tot pe Traian Goguță, de astă dată pentru un procedeu (tehnologie) și dispozitiv de presare la rece a inelelor interioare de rulmenți.

N-am dori să reținem atenția cititorului cu elemente tehnice dar se cuvine totuși data o mică explicație:

În momentul de față, rulmenții se fabrică în toată lumea, din oțeluri aliate cu crom, prin diferite tehnologii: prin strunjire din bară sau din țevă laminată sau trasă sau prin presare la cald din bare a inelelor, ca semifabricate. Toate aceste metode sunt legate de operații de strunjire care trebuie să elimine (sub formă de așchii) însemnate cantități de metal pentru a se ajunge la forma finită. (La noi în țară, rulmenții se fabrică din bare care sînt strunjite sau forjate și apoi strunjite).

În acest stadiu al tehnicii, Traian Goguță opune experiențe mondiale o idee pe cit de simplă pe atât de ingenioasă, realizarea inelelor direct, prin deformare plastică a materialului, prin presare la rece, cu ajutorul tehnicii presiunilor mari.

Normal ar fi fost ca tehnologia lui Traian Goguță, și mai ales dispozitivul brevetat să fie preluate de industria noastră. Mai ales că studiile tehnico-economice indicau posibilități mari, foarte mari, de economii de metal, de muncă omenescă calificată, de bani. Mai ales că, după nemăsurate experimentări găsăm, începând din 1967, referate elogioase ale conducerii uzinei iar mai apoi, după alte insistențe, memorii, confirmarea Comisiei de coordonare a cercetării, a M.I.C.M., condusă de un adjunct de ministru. Subliniind că „lucrarea are un caracter de originalitate, constituind premisele unui progres pe plan mondial în domeniul fabricării rulmenților”, procesul-verbal al acestei ședințe, stabilește un plan semnat de ministrul adjunct, care prevede proiectarea unui dispozitiv automat de către I.C.T.C.M., finalizarea acțiunii de brevete în mai multe țări, instalarea unei stații pilot la U.R.B. (inclusiv o presă hidraulică), cooperarea cu firme constructoare pentru realizarea unei linii de fabricație după metoda presării la rece, demersuri pentru asimilarea în țară a laminării țevilor de oțel de rulmenți etc., etc. În concluzie, lucrarea este avizată favorabil, dându-se calificativul FOARTE BINE.

Era și timpul, nu? După 7 ani... Așa socotem și noi. Voi, eroare! Cu excepția unei singure indicații și aceea rezolvată cu mare întârziere restul măsurilor rămân doar pe hirtie și, astăzi, după scurgerea

— Dar ce faceți ca să știți?
— Am trecut în S.T.E. o stație pilot, am de gînd să chem specialiști din străinătate cu care să mă consult în legătură cu tehnologia la rece. Nu e o chestie de glumă.

— Și cînd s-ar putea întîmpla asta?
— Stația pilot e prevăzută în planul pînă în 1975. Specialiștii străini, cînd mi-o da aprobarea ministerului.

— Dar pentru stația pilot aveți aprobare din 1968.

— Ușor de spus. Dacă ați știți...

— E nevoie de o presă obișnuită, se spune că aveți una în fabrică, de care v-ați putea ușor dispensa. De ce n-o dați?
— Ba i-o dăm. Am aprobat doar.

Da, se pare că în principiu a aprobat. Dar atunci de ce nu se aplică ordinul lui, de ce stă presa nefolosită în timp ce le arde buza după o presă? De ce afirmă directorul tehnic C. Furtună că „nu s-o ameni, fondul de salarii e limitat și că de fapt avem alte chestii de care să ne ocupăm”?

E un om simpatic directorul general dar să ne lerte dacă i-o spunem, ceva nu e în regulă aici. Prea multe hirtii a semnat către minister în care susține invenția pentru ca să nu intrige faptul că acolo unde are puterea de a hotărî și a impune luarea de măsuri nu mișcă un deget. Să nu fie vreo legătură între această atitudine și ceea ce ne declară domnia-sa că experimentările afectează de regulă fondul de salarii și alte interese imediate ale fabricii? Și nu cumva apleacă și el urechea la temerile celui care „vrea să doarmă liniștit”?

— Sinteți un om cunoscut, tovarășe Goguță. Celebru...

— Cunoscut e un fel de a spune, zimbesc-te eu acum. Cunoscut ca un cal breaz. Și asta din cauza invenției... De-ați cunoaște istoria ei, v-ați minuna, sint sigur.

...Zece dosare cu câteva mii de pagini, de procese-verbale și memorii, analize și studii tehnico-economice, schițe și cereri, aprobări și reveniri, adrese, calculații, schițe, referate, confirmări și neacceptări, Mii de pagini, incredibil de multe, atât de multe încât încep să-l privesc cu admirație pe omul din fața mea care a avut puterea și răbdarea să le scrie, să le citească, să le așeze ordonat în biblioteci. Și mai ales să reziste dăunărilor, înertilor și indiferenței.

În ziua de 29 decembrie 1961, la orele 14,30, Oficiul de Stat pentru Invenții înregistra la nr. 45038 un dosar cuprinzând invenția lui TRAIAN GOGUȚA, un procedeu pentru presarea la rece a inelelor interioare de rulmenți (mai târziu O.S.I.M. avea să elibereze, pe baza acestui dosar, și brevetul nr. 45434). La 29 septembrie 1967, același dosar eliberează un alt brevet, nr. 54791, având ca titular Uzinele Rulment-Brașov (U.R.B.), iar ca inventator tot pe Traian Goguță, de astă dată pentru un procedeu (tehnologie) și dispozitiv de presare la rece a inelelor interioare de rulmenți.

N-am dori să reținem atenția cititorului cu elemente tehnice dar se cuvine totuși data o mică explicație:

În momentul de față, rulmenții se fabrică în toată lumea, din oțeluri aliate cu crom, prin diferite tehnologii: prin strunjire din bară sau din țevă laminată sau trasă sau prin presare la cald din bare a inelelor, ca semifabricate. Toate aceste metode sunt legate de operații de strunjire care trebuie să elimine (sub formă de așchii) însemnate cantități de metal pentru a se ajunge la forma finită. (La noi în țară, rulmenții se fabrică din bare care sînt strunjite sau forjate și apoi strunjite).

În acest stadiu al tehnicii, Traian Goguță opune experiențe mondiale o idee pe cit de simplă pe atât de ingenioasă, realizarea inelelor direct, prin deformare plastică a materialului, prin presare la rece, cu ajutorul tehnicii presiunilor mari.

Normal ar fi fost ca tehnologia lui Traian Goguță, și mai ales dispozitivul brevetat să fie preluate de industria noastră. Mai ales că studiile tehnico-economice indicau posibilități mari, foarte mari, de economii de metal, de muncă omenescă calificată, de bani. Mai ales că, după nemăsurate experimentări găsăm, începând din 1967, referate elogioase ale conducerii uzinei iar mai apoi, după alte insistențe, memorii, confirmarea Comisiei de coordonare a cercetării, a M.I.C.M., condusă de un adjunct de ministru. Subliniind că „lucrarea are un caracter de originalitate, constituind premisele unui progres pe plan mondial în domeniul fabricării rulmenților”, procesul-verbal al acestei ședințe, stabilește un plan semnat de ministrul adjunct, care prevede proiectarea unui dispozitiv automat de către I.C.T.C.M., finalizarea acțiunii de brevete în mai multe țări, instalarea unei stații pilot la U.R.B. (inclusiv o presă hidraulică), cooperarea cu firme constructoare pentru realizarea unei linii de fabricație după metoda presării la rece, demersuri pentru asimilarea în țară a laminării țevilor de oțel de rulmenți etc., etc. În concluzie, lucrarea este avizată favorabil, dându-se calificativul FOARTE BINE.

Era și timpul, nu? După 7 ani... Așa socotem și noi. Voi, eroare! Cu excepția unei singure indicații și aceea rezolvată cu mare întârziere restul măsurilor rămân doar pe hirtie și, astăzi, după scurgerea

proiectării dispozitivului. Cit despre presă, am abuzat de funcție chiar, am uzat de relațiile personale cu cei de la „23 August” pentru a obține promisiunea unei prese în 1971.

— De ce nu le dau presa existentă în fabrică?

— Chestiunea ne depășește. Uzina e stăpînită de mijloacele ei și conducerea ei hotărăște. Din păcate, chiar dacă e trecut în planul tehnic al uzinei, invenția nu are întotdeauna șansa de a fi luată în considerație, intrucît planul tehnic nu este indicator principal de plan, iar neîndeplinirea lui poate atrage cel mult o sancțiune minoră care devine bagatelă în cazul în care uzina aduce argumente care pot fi luate în considerație.

Stau și mă uit la cel trel tovarăș din minister și nu-mi vine să cred ochilor. Va să zică planul tehnic, cel de care depinde progresul tehnic al uzinelor, perspectiva lor de care depinde asimilarea produselor noi și a tehnologiilor noi, poate fi disconsiderat de uzine fără nici un risc. Esențiali sînt cei 4 indicatori: producție globală, producție marfă, beneficiu, cheltuieli la mia de lei. Viitorul? Nu mă privește pe mine uzina!...

— Dar vă privește ca ministru. E o chestiune de perspectivă pentru economia națională...

Aici, în întreprinderile M.I.C.M. sînt aproape 70 de invenții în situația celei de la U.R.B. Aici, sînt 20 invenții medaliat la expoziții internaționale care zac în dulapuri în loc să fie generalizate sau vîndute peste hotare. Unul dintre cele mai valoroase produse contemporane, inteligența tehnică, se oxidează cu trecerea timpului, se învecheste, este depășită, iar truda oamenilor, riscurile lor ca și avantajele materiale pentru economia țării se duc pe apa Simbelei.

— Și nu-i puteți obliga?

— Obliga, nu. Influența — da, asta încercăm. Nu prea avem mijloace: un singur om pe minister cu problema invențiilor este prea puțin pentru a le urmări măcar. La centralele industriale și la in-

— Sinteți un om cunoscut, tovarășe Goguță. Celebru...

— Cunoscut e un fel de a spune, zimbesc-te eu acum. Cunoscut ca un cal breaz. Și asta din cauza invenției... De-ați cunoaște istoria ei, v-ați minuna, sint sigur.

...Zece dosare cu câteva mii de pagini, de procese-verbale și memorii, analize și studii tehnico-economice, schițe și cereri, aprobări și reveniri, adrese, calculații, schițe, referate, confirmări și neacceptări, Mii de pagini, incredibil de multe, atât de multe încât încep să-l privesc cu admirație pe omul din fața mea care a avut puterea și răbdarea să le scrie, să le citească, să le așeze ordonat în biblioteci. Și mai ales să reziste dăunărilor, înertilor și indiferenței.

În ziua de 29 decembrie 1961, la orele 14,30, Oficiul de Stat pentru Invenții înregistra la nr. 45038 un dosar cuprinzând invenția lui TRAIAN GOGUȚA, un procedeu pentru presarea la rece a inelelor interioare de rulmenți (mai târziu O.S.I.M. avea să elibereze, pe baza acestui dosar, și brevetul nr. 45434). La 29 septembrie 1967, același dosar eliberează un alt brevet, nr. 54791, având ca titular Uzinele Rulment-Brașov (U.R.B.), iar ca inventator tot pe Traian Goguță, de astă dată pentru un procedeu (tehnologie) și dispozitiv de presare la rece a inelelor interioare de rulmenți.

N-am dori să reținem atenția cititorului cu elemente tehnice dar se cuvine totuși data o mică explicație:

În momentul de față, rulmenții se fabrică în toată lumea, din oțeluri aliate cu crom, prin diferite tehnologii: prin strunjire din bară sau din țevă laminată sau trasă sau prin presare la cald din bare a inelelor, ca semifabricate. Toate aceste metode sunt legate de operații de strunjire care trebuie să elimine (sub formă de așchii) însemnate cantități de metal pentru a se ajunge la forma finită. (La noi în țară, rulmenții se fabrică din bare care sînt strunjite sau forjate și apoi strunjite).

În acest stadiu al tehnicii, Traian Goguță opune experiențe mondiale o idee pe cit de simplă pe atât de ingenioasă, realizarea inelelor direct, prin deformare plastică a materialului, prin presare la rece, cu ajutorul tehnicii presiunilor mari.

Normal ar fi fost ca tehnologia lui Traian Goguță, și mai ales dispozitivul brevetat să fie preluate de industria noastră. Mai ales că studiile tehnico-economice indicau posibilități mari, foarte mari, de economii de metal, de muncă omenescă calificată, de bani. Mai ales că, după nemăsurate experimentări găsăm, începând din 1967, referate elogioase ale conducerii uzinei iar mai apoi, după alte insistențe, memorii, confirmarea Comisiei de coordonare a cercetării, a M.I.C.M., condusă de un adjunct de ministru. Subliniind că „lucrarea are un caracter de originalitate, constituind premisele unui progres pe plan mondial în domeniul fabricării rulmenților”, procesul-verbal al acestei ședințe, stabilește un plan semnat de ministrul adjunct, care prevede proiectarea unui dispozitiv automat de către I.C.T.C.M., finalizarea acțiunii de brevete în mai multe țări, instalarea unei stații pilot la U.R.B. (inclusiv o presă hidraulică), cooperarea cu firme constructoare pentru realizarea unei linii de fabricație după metoda presării la rece, demersuri pentru asimilarea în țară a laminării țevilor de oțel de rulmenți etc., etc. În concluzie, lucrarea este avizată favorabil, dându-se calificativul FOARTE BINE.

Era și timpul, nu? După 7 ani... Așa socotem și noi. Voi, eroare! Cu excepția unei singure indicații și aceea rezolvată cu mare întârziere restul măsurilor rămân doar pe hirtie și, astăzi, după scurgerea

pinde dezvoltarea proceselor de producție în perspectivă; lucrările de proiectare și de executare a prototipurilor întîrzie mult din cauza indisponibilității utilajelor, a dificultății procurării materialelor; înaintarea investițiilor este grea, mai ales că organele de planificare și realizare în care privește eventualele riscuri ș.a.m.d. Dintr-o parte însă cea mai importantă cauză mi se pare a fi lipsa unui control sistematic din partea organelor de îndrumare și control centrale și mai departe a conducerilor de unități. Astfel că aceștia lasă invențiile pe seama inventatorilor în loc să se ocupe ei de finalizarea și valorificarea lor.

— Ce soluții întrevedeți? Unii dintre cei cu care am stat de vorbă sînt de părere că lucrurile ar merge mai bine dacă O.S.I.M. ar deveni titularul tuturor invențiilor și le-ar contracta cu întreprinderile în calitate de beneficiar.

— O încercare de a scăpa de răspundere. E o utopie să crezi că ei, ca ministru, nu pot obține în întreprinderile lor valorificarea a 100-200 invenții, iar noi, O.S.I.M. vom obține valorificarea a mii de invenții în aceleași întreprinderi fără a fi măcar în situația avantajată de for tutelare. Nu există deci o singură cale spre rezolvare: creșterea interesului ministerelor, în frunte cu conducerile acestora, față de ceea ce se întîmplă în unitățile pe care le tutează; determinarea schimbării de concepție și atitudine față de invenții din partea conducerilor de întreprinderi care trebuie să fie obligate să treacă neîntîrziat la aplicarea industrială. În acest sens cred că și legislația invențiilor trebuie modificată nu numai în sensul favorizării unei operativități în proiectare și valorificare dar și în sensul fixării mai concrete a obligațiilor conducerilor de întreprinderi, a recompenselor dar și a sancțiunilor eventuale.

La cele de mai înainte am adăuga că într-o discuție cu ing. LUCIAN MARINETE director al O.S.I.M., acesta ne relatea că un proiect de specializare a unui corp de consilieri de brevete „a înghețat” la Ministerul Învățămîntului de 3 ani.

La Industrieexport „cazul” Goguță este și el bine cunoscut. — Au și fost găsiți clienți străini pentru invenția sa, ne spune tov. EVA FARAGO, dar au cerut — și foarte firesc s-o ceară — să vadă instalația producind. Or, la U.R.B. nici vorba de așa ceva, și deci... n-ai, practic, cu ce să faci comerț.

Și aici ca și la O.S.I.M. ni se prezintă o listă lungă cu invenții nefinalizate sau prezentate astfel încît nu pot lămurii și mai ales atrage eventualii clienți de peste hotare. Ni se dau multe exemple de dificultăți în comercializarea unor invenții de valoare și din lipsa unor mijloace materiale, a valutei necesare pentru trimiterea de mostre, participări la târguri ș.a.m.d. Se pare că pe la forurile tutelare nu s-a înțeles încă de ajuns de bine că invențiile pot aduce mari beneficii. De asemenea, ar trebui reconsiderat și modul în care se ocupă de comercializarea invențiilor agențiile noastre economice de peste hotare.

— Sinteți un om cunoscut, tovarășe Goguță. Celebru...

— Cunoscut e un fel de a spune, zimbesc-te eu acum. Cunoscut ca un cal breaz. Și asta din cauza invenției... De-ați cunoaște istoria ei, v-ați minuna, sint sigur.

...Zece dosare cu câteva mii de pagini, de procese-verbale și memorii, analize și studii tehnico-economice, schițe și cereri, aprobări și reveniri, adrese, calculații, schițe, referate, confirmări și neacceptări, Mii de pagini, incredibil de multe, atât de multe încât încep să-l privesc cu admirație pe omul din fața mea care a avut puterea și răbdarea să le scrie, să le citească, să le așeze ordonat în biblioteci. Și mai ales să reziste dăunărilor, înertilor și indiferenței.

În ziua de 29 decembrie 1961, la orele 14,30, Oficiul de Stat pentru Invenții înregistra la nr. 45038 un dosar cuprinzând invenția lui TRAIAN GOGUȚA, un procedeu pentru presarea la rece a inelelor interioare de rulmenți (mai târziu O.S.I.M. avea să elibereze, pe baza acestui dosar, și brevetul nr. 45434). La 29 septembrie 1967, același dosar eliberează un alt brevet, nr. 54791, având ca titular Uzinele Rulment-Brașov (U.R.B.), iar ca inventator tot pe Traian Goguță, de astă dată pentru un procedeu (tehnologie) și dispozitiv de presare la rece a inelelor interioare de rulmenți.

N-am dori să reținem atenția cititorului cu elemente tehnice dar se cuvine totuși data o mică explicație:

În momentul de față, rulmenții se fabrică în toată lumea, din oțeluri aliate cu crom, prin diferite tehnologii: prin strunjire din bară sau din țevă laminată sau trasă sau prin presare la cald din bare a inelelor, ca semifabricate. Toate aceste metode sunt legate de operații de strunjire care trebuie să elimine (sub formă de așchii) însemnate cantități de metal pentru a se ajunge la forma finită. (La noi în țară, rulmenții se fabrică din bare care sînt strunjite sau forjate și apoi strunjite).

În acest stadiu al tehnicii, Traian Goguță opune experiențe mondiale o idee pe cit de simplă pe atât de ingenioasă, realizarea inelelor direct, prin deformare plastică a materialului, prin presare la rece, cu ajutorul tehnicii presiunilor mari.

Normal ar fi fost ca tehnologia lui

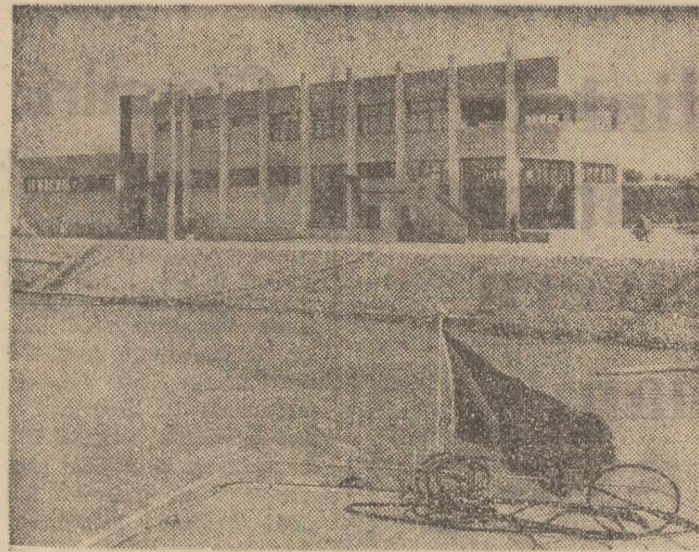
Primiri la Consiliul de Miniștri

Vicepreședintele Consiliului de Miniștri, Emil Drăgănescu, a primit sâmbătă la amiază pe Anton Polayner, președintele Consiliului Federal pentru muncă din R. S. F. Iugoslavia, care se află într-o vizită în țara noastră, la invitația ministrului muncii.

La primire, care s-a desfășurat într-o atmosferă cordială, prietenească, a participat Petre Lupu, ministrul muncii. A fost prezent Bojidar Bukumirici, însărcinat cu afaceri

ad-interim al R. S. F. Iugoslavia la București.

În aceeași zi s-au încheiat convorbirile între Petre Lupu, ministrul muncii și Anton Polayner, președintele Consiliului Federal pentru muncă din R. S. F. Iugoslavia. În timpul convorbirilor, care s-au desfășurat într-o atmosferă caldă, prietenească, au fost discutate probleme de interes comun și s-a stabilit măsuri pentru dezvoltarea în continuare a colaborării.

Gara fluvială Mahmudia

Manifestări consacrate semicentenarului partidului

În cadrul manifestărilor prilejuate de aniversarea 50 de ani de la crearea P.C.R., la cluburile întreprinderii de construcții hidroenergetice Porțile de Fier, precum și la casele de cultură din orașele Orșova, Strehaia, Vinju Mare și Baia de Aramă, au fost organizate seri literare, intitulată: „Partidul în creația scriitorilor contemporani” și simpozioane „Pagini din trecutul de luptă al poporului nostru” — Ocsko Tereza și Donca Simo.

Ieri s-au încheiat la Ploiești manifestările programate de „Luna culturii prahovene” în cadrul amplei acțiuni denumită „Tezaur prahovean”, ce

se desfășoară în cinstea aniversării semicentenarului partidului. „Luna culturii prahovene” s-a încheiat cu peste 47 acțiuni culturale la care au participat peste 20.000 oameni ai muncii din județ. În încheiere a avut loc o seară de comunicări pe tema culturii de masă și un spectacol folcloric.

Arhivele statului din Cluj și Biblioteca centrală universitară organizează un ciclu de expoziții documentare intitulate: „Momente din lupta poporului român sub conducerea Partidului Comunist Român pentru libertate socială și națională, pentru construirea socialismului”.

Evoluția probabilă a vremii în luna noiembrie

Institutul de meteorologie și hidrologie informează asupra evoluției probabile a vremii în țara noastră, în cursul lunii noiembrie.

În această perioadă, unele pături de aer polar vor determina, desigur, în perioade scurte, zile cu aspect de iarnă în care nu vor lipsi precipitațiile sub formă de lapoviță și ninsoare, însoțite de vânt din est și nord-est și temperaturi care vor coborî mult sub zero grade. De altfel, încă din luna octombrie au apărut diferențieri ale temperaturii aerului între zonele situate în estul țării și cele din vest. Aceste diferențieri se vor accentua datorită frecvenței mari a paturilor de aer rece în sudul și estul țării.

Invaziile aerului rece vor fi favorizate de activitatea anticiclului Euroasiatic. În nord-vestul țării temperaturile aerului vor fi mai ridicate, însoțite de ploi și zăpadă, în raport cu depresiunile intramontane. Pe litoral, influența Mării Negre va determina, de asemenea, un regim termic mai ridicat, temperaturi sub zero grade neînregistrându-se în general decât după 11 noiembrie. Precipitațiile, desigur de frecvență, vor fi totuși sub aspect cantitativ mai reduse decât în alte luni ale anului. Din

datele climatologice rezultă că ele nu vor depăși 30 litri pe mp în regiunile din sud-estul țării și 50 litri pe mp în zonele de cimpie din partea de vest și în depresiunile intramontane. Ninsoarele și lapovițele, destul de rare în luna octombrie, vor deveni mai frecvente, în noiembrie, mai cu seamă în nordul țării. Nu este exclusă apariția viscolului, fenomen caracteristic iernilor aspre. În secolul nostru se pot menționa patru ani în care s-au produs viscoluri destul de intense în luna noiembrie, și anume: 1904, 1924, 1954, 1969.

Pe baza datelor de care dispune serviciul de prognoză a timpului se prevede că luna noiembrie a acestui an va evolua în linii mari asemănător cu luna noiembrie din anul 1968. Astfel, se apreciază că luna noiembrie 1970 se va caracteriza printr-o vreme în general închisă, cu ceruri frecvent seare și dimineață, predominant ploaie și burlan.

Din punct de vedere termic, s-ar înregistra valori normale de temperatură sau destul de apropiate de acestea. Intervalul cu temperaturile cele mai scăzute din această lună pare să se situeze între 8 și 13, când valorile minime vor atinge pe alocuri la -12 grade, -13 grade. În nordul țării, ploaia se va transforma în lapoviță și ninsoare. În sud, numărul zilelor cu ninsoare va fi mai scăzut. Străduindu-se să fie mai scăzut, în zona de zăpadă, de altfel neînsemnat, nu va persista, extinderea zonelor montane și zonele dealurilor mai înalte din nordul țării.

ACTUALITATEA INTERNATIONALA

Sărbătoarea națională a Etiopiei

Poporul etiopian sărbătorește, la 2 noiembrie, ziua națională, cea de a 40-a aniversare a înființării împăratului Haile Selassie I.

Etiopia — țara Nilului Albastru — pământ al unei străvechi civilizații și istorii se află angrenată în prezent, ca alte țări africane, într-un amplu proces de dezvoltare a economiei naționale, pe baza valorificării resurselor materiale și umane proprii, pentru ridicarea nivelului de trai al populației. În cadrul unui amplu program guvernamental, cu o durată de două decenii, se urmărește o creștere sensibilă a producției, diversificarea și extinderea agriculturii prin sporirea terenurilor irigate (în următorii cinci ani, se preconizează irigarea unor suprafețe de 195.000 hectare); construirea unor importante întreprinderi industriale, extinderea bazelor energetice a țării, prin valorificarea importanțelor resurse de ape evaluate la un potențial de peste 145 milioane kWh. În perioada 1963—1964, producția industrială a țării a crescut cu 52 la sută, iar în anul următor ea s-a dublat. Ritmul anual de creștere a producției industriale este de 13 la sută. În același timp, se acordă o mare atenție dezvoltării învățământului, în vederea formării unor cadre de specialități

autohtoni care să contribuie nemijlocit la ridicarea economică, culturală și socială a țării. În domeniul relațiilor externe, Etiopia promovează o politică de pace și colaborare internațională, militând pentru lichidarea colonialismului și întărirea unității africane, pentru stabilirea unui climat de încredere între toate statele și rezolvarea problemelor internaționale pe calea tratativelor, politică prin care Etiopia și-a câștigat un binecunoscut prestigiu pe continentul Africii și în întreaga lume.

Între România și Etiopia s-a stabilit, de-a lungul deceniilor, legături de prietenie care au cunoscut în ultimii ani o continuă dezvoltare pe baza traică a principilor suveranității și independenței naționale, egalității în drepturi, neamestecului în treburile interne și avantajul reciproc. Contactele directe dintre conducătorii celor două state au contribuit la extinderea relațiilor de colaborare și au scos în relief posibilitățile de dezvoltare și în viitor a colaborării prietenești între țările noastre în domeniul multiple.

Cu prilejul sărbătorii naționale a Etiopiei, poporul român transmite poporului etiopian urări de noi succese pe calea prosperității și păcii.

Tirgul internațional de la Osaka

TOKIO 31. — Corespondentul Agerpres, Florea Tuiu, transmite: La Osaka, pe fărâmul fluvialului Yodo, a fost inaugurat cel de-al cincilea târg internațional de mașini-unelte apreciat în discursurile roștite la festivitățile de deschidere drept „cea mai mare manifestare internațională de specialitate”.

Ministrul industriei și comerțului intern, Kiichi Miyazawa, a subliniat participarea numeroasă la tirg, ce se ține din doi ani, alternativ cu tirgul din Tokio, precum și rolul pe care îl joacă el în prezentarea celor mai noi realizări în domeniul respectiv și în intensificarea relațiilor economice și comerciale dintre țările tuturor continentelor.

În cele 3.600 de standuri, amplasate în nouă pavilioane, expun 750 de firme și companii din 19 țări, între care și România. Sunt prezentate cele mai diferite exponate din domeniul mașinilor-unelte, inclusiv ultimele realizări privind aplicarea comenzilor program și numerice la mașinile-unelte.

România prezintă în stantul firmei „Mitsubishi Shoji Kaisha” — reprezentanta întreprinderii mașini-export pentru vânzarea mașinilor-unelte românești pe piața japoneză — mașina universală de frezat și alezat „AF-85”, produsă la Fabrica de mașini-unelte și agregate din București, mașina de frezat roți dințate „PD-320”, produsă la Uzinel „Mecanico” Cugir, și shapingul „SH-700”, fabricat de Întreprinderea „Înfrățirea” din Oradea.

Exponatele românești prezentate la Osaka au și fost vindute.

Lucrările Simpozionului național „Rolul și locul educatorului în procesul de modernizare a învățământului”

La universitatea din București au început sâmbătă dimineața lucrările primului simpozion național intitulat — „Rolul și locul educatorului în procesul de modernizare a învățământului”. Această acțiune, organizată de Comitetul Unirii Sindicatelor din instituțiile de învățământ și cultură și Ministerul Învățământului, în colaborare cu Institutul de științe pedagogice, Institutul central de perfecționare a personalului didactic și Uniunea societăților științifice ale cadrelor didactice este înscrisă în cadrul manifestărilor dedicate Anului internațional al educației — 1970.

La festivitatea de deschidere au luat parte Miron Constantinescu, președintele Academiei de Științe Sociale și Politice, reprezentanți ai Consiliului Central al Unirii Generale a Sindicatelor, Ministerului Învățământului, reprezentanți ai vârfurilor social-politice, științifice și culturale din București și din țară.

În cuvântul inaugural, Vasile Alexandrescu, adjunct al ministrului Învățământului, a subliniat că actuala reuniune încheie manifestările desfășurate în școlile din întreaga țară, în cadrul cărora peste 26.000 de cadre didactice și specialiști și-au spus

cuvântul asupra căilor și soluțiilor menite să contribuie la modernizarea învățământului de toate gradele.

În prima zi a lucrărilor au fost prezentate expunerile: „Modernizarea învățământului, direcții, tendințe și perspective” — Traian Pop, adjunct al ministrului Învățământului; Relațiile universitare — învățământ de cultură generală — Jean Livescu, rectorul Universității din București; „Premise și obiective ale perfecționării personalului didactic” — Dimitrie Tudoran, rectorul Institutului central de perfecționare a personalului didactic; „Contribuția extensivității cercetării pedagogice la modernizarea învățământului” — George Văideanu, directorul Institutului de științe pedagogice; „Revoluția tehnico-științifică, modernizarea vieții social-economice și procesul de instruire și formare a generației tinere” — Ovidiu Bădina, directorul Centrului de cercetări pentru problemele din învățământ în aplicarea politicii școlare a partidului și statului nostru socialist — Constantin Drăgulescu, președintele Comitetului Unirii Sindicatelor, din instituțiile de învățământ și cultură.

AGENDA ZILEI • AGENDA ZILEI

Cornel Onescu, ministrul afacerilor interne al Republicii Socialiste România, care a făcut o vizită în Republica India, s-a însoțit în Capitală.

În timpul sederii în India, ministrul român a vizitat obiective social-culturale din New-Delhi și din alte orașe și a avut convorbiri cu membrii ai Guvernului Central Indian, precum și cu membri ai guvernelor statelor Tamilnadu și Maharashtra.

Angelo Miculescu, ministrul agriculturii și silviculturii care a făcut o vizită în Iran s-a însoțit în Capitală.

În timpul vizitei, ministrul român a purtat discuții privind extinderea colaborării și cooperării în domeniul agriculturii între România și Iran.

Sâmbătă dimineața a părăsit Capitala delegația Comitetului de cercetări și schimburi internaționale din Statele Unite ale Americii, condusă de prof. Allen Kassar, director executiv, care a făcut o vizită în țara noastră.

Prof. Detlev Bronk, din Statele Unite ale Americii, care între 26 și 31 octombrie a făcut o vizită în țara noastră, la invitația Consiliului Național al Cercetării Științifice, a părăsit sâmbătă dimineața Capitala.

La invitația Comitetului Național pentru Apărarea Păcii, între 25 și 30 octombrie ne-a vizitat țara o delegație a Comitetului polonez al Păcii, alcătuită din Edward Duda, deputat, secretar al Comitetului Superior al Partidului Tărănesc Polonez, membru al Prezidiului Consiliului Polonez al Păcii și Grzegorz Sokolowski, secretar al Comitetului polonez al Păcii.

La invitația Comitetului Național pentru Apărarea Păcii, între 25 și 30 octombrie ne-a vizitat țara o delegație a Comitetului polonez al Păcii, alcătuită din Edward Duda, deputat, secretar al Comitetului Superior al Partidului Tărănesc Polonez, membru al Prezidiului Consiliului Polonez al Păcii și Grzegorz Sokolowski, secretar al Comitetului polonez al Păcii.

Pentru prima oară în țara noastră

FORAJUL CU GAZE

TIRGOVIȘTE (coresp. R.I. — Mihai Alexandru). La sonde 676 Tulcani-Moreni s-a aplicat pentru prima dată în țara noastră metoda de traversare a zonei productive de țigăi prin forajul cu gaze în loc de noroi.

Avantajul noului procedeu constă în înălțarea fenomenului de colmatare cu noroi a pereților găurilor de sondă. Aceasta permite o mai bună exploatare a zăcămintului de țigăi.

Hai să recapitulăm faptele, analizându-le din punct de vedere logic și morfologic: Direcția județeană de drumuri și poduri-București are nevoie, pentru dirijarea circulației de niște stâlpi de ghidaj și de niște plăcuțe reflectorizante, zise „ochi de piscă”. Bun — dar cine să le facă de vreme ce întreprinderea „Ochiul de piscă” nu s-a înființat încă, din lipsă de ochi disponibili? Într-adevăr, cine? — pronume interogativă, care implică semn de întrebare dar nu și răspuns. Așa că problema s-a cerut luată cu binisorul, din aproape în aproape: ai cui sunt ochii? — ai piscilor. Cum e piscă? — blândă... zice proverbul. Ce e piscă? — o felină. Cine are treabă cu felinele? — zoologia. Cine se ocupă de creșterea animalelor? — zootehnia. Ce e zootehnia? — o ramură a agriculturii. Cine face agricultură? — cooperativa agricolă de producție. Asta e, sigur că da! Cum de nu ne-am dat seama de la început că de confecționarea stâlpilor de ghidaj și a ochilor de piscă nu se putea ocupa nimeni altcineva decât o cooperativă agricolă de producție? Ce porumb, ce semănări, ce roșii timpurii sau castraveți cornichon? — astea s-flecău! Conducerea cooperativei agricole de producție din Tînguș (județul Ilfov) s-a gândit să producă și ochi de piscă.

Drept care, Direcția de drumuri și poduri București vinează, la 9 ianuarie 1969, către C.A.P.-Tînguș, 39.175 lei pentru ca atelierul ei anează din șoseaua Panteimon nr. 288 să prelucreză 2.500 de stâlpi de ghidaj și să confecționeze 5.000 ochi de piscă.

Finala probei de simplu masculin se va disputa între cehoslovacul Vladimir Zednik și englezul Gerald Battick. În semifinale, Zednik l-a învins pe 6-2, 7-9, 6-2 pe Lloyd (Anglia), iar Battick a dispus cu 6-4, 6-3 de Hutchins (Anglia).

LA LUXEMBURG s-au înfinit în meci retur confind pentru „Cupa campionilor europeni” la handbal echipele masculine H.O. Dudelange și V. I. F. Dimitrov Sofia. Handbaliștii din Luxemburg au obținut victoria cu scorul de 12-9 (7-8). Pentru turul următor al competiției s-a calificat echipa bulgară învingătoare în primul joc cu 20-15.

Casa memorială „Constantin Brâncuși” în stadiu de finisaj

TG. JIU (coresp. R.I. — I. Becheru). La Hobița, în satul sculptorului de renume mondial, Constantin Brâncuși, a fost încheiată construcția casei natale a artistului. Zilele acestea se lucrează la reconstituirea unor dependințe cum sînt poartă, pățul impletit din nuiele de salcie, fîntîna și altele. Casa memorială, aflată în stadiul lucrărilor de finisaj, urmează să fie inaugurată în cursul anului viitor.

Încheierea tirgului anual de artizanat

La Mamaia s-a încheiat, ieri, Tirgul anual de artizanat, în cadrul căruia cooperăția meșteșugărească și de consum, industria locală și întreprinderile intercooperatiste agricole de valorificare au expus aproape 12.000 de produse. Au fost încheiate contracte pentru măruri însumînd aproximativ 400 milioane lei.

În standurile Tirgului s-au evidențiat bogatele colecții de confecții artizanale, prezentate de cooperativele meșteșugărești de la Brașov, Breaza, Topoloveni, Rădăuți, ș.a., cuprinzînd bluze, rochii, compleuri, pardesii, scurte de blană în stil popular, îmbrăcăminte pentru plajă, care vor fi puse în vânzare att în rețeaua U.C.E.C.O.M., cît și la magazinele „Romarta” și la marile unități specializate din orașele Brașov, Timișoara,

Sibiu, Arad, Oradea, Constanța și altele. Numai pentru rețeaua Ministerului Comerțului Interior, contractele încheiate la această grupă de măruri se cifrează la peste 4 milioane lei.

Au fost, de asemenea, contractate o colecție de noi modele de coavore românești din toate zonele etnografice, cerți, într-o paletă coloristică adecvată locuințelor moderne, mie mobilier în stil rustic, țesături diverse, o gamă largă de obiecte uzuale și decorative din fier forjat, ceramică, lemn și sticlă metalizată.

La actuala ediție a Tirgului au participat și reprezentanții unui număr de aproape 50 de firme de peste hotare, specializate în vânzarea obiectelor de artizanat și artă populară; acestea au încheiat contracte pentru măruri în valoare de circa 8 milioane lei.

SPORT • SPORT • SPORT

Divizia A de fotbal

Dinamo București — U.T.A. 4-1

Peste 12.000 de spectatori au urmărit ieri pe stadionul Dinamo meciul de fotbal dintre echipele Dinamo și U.T.A. Arad confind pentru campionatul cat. A. Fotbaliștii dina-

moviști au obținut victoria cu scorul de 4-1 (2-0), prin punctele marcate de Dumitracu (2), Dinu și Doru Popescu. Pentru echipa campioană a înscris Domide.

ȘTIRI

● SÎMBĂTĂ după-amiază în sala sporturilor de la Floreasca au continuat întrecerile din cadrul finalilor campionatelor naționale de box. În cel mai așteptat meci, la cat. ușoară C. Cutoș (Dinamo) a dispus la puncte de colegul său de sală N. Păpăluș. La cat. mijlocie, dinamovistul I. Petrea a câștigat prin abată în rundul trei în fața lui C. Cojocaru. Alte rezultate: Gh. Bădoi b.ab. A. Popescu; Antoniu Vasile b.ab. St. Mihailik; P. Dobrescu b. ko N. Paraschiv; H. Stumpf b.p. I. Giurcă.

● ÎN CADRUL LUCRĂRI-LOR Congresului federației internaționale de gimnastică de la Liubliana s-a stabilit că întrecerile campionatelor mondiale de gimnastică din anul 1974 să fie organizate de federația din Bulgaria în orașul Varna. Campionatele europene se vor disputa anul viitor la Minsk (feminin) și Madrid (masculin).

● TURNEUL INTERNAȚIONAL de tenis confind pentru „Cupa Dewar” de la Aberavon (Tara Galilor) a conti-

AM AFLAT PENTRU DV.

UN NOU TIP DE MOBILA

Întreprinderea de industrie locală Bihoreana — Oradea, a început să producă un nou tip de mobilă. Primele gar-nituri, compuse din rechamir rabatabil, ladă de lenjerie cu bibliotecă, dulap cu 3 elemente și masă, sînt din furnir de nuc, iar următoarele garnituri vor avea furnir de cires și alte esențe. Prin linia modernă și elegantă, cît și prin calitatea furniturilor, actualele tipuri de mobilă au caracteristici superioare față de vechiul model executat pînă în prezent la această întreprindere.

MODERNIZAREA REȚELEI DE MAGAZINE SĂTEȘTI

PIATRA NEAMȚ (coresp. R. I. C. Azoiti). În județul Neamț se desfășoară o amplă

acțiune de modernizare a rețelei de unități comerciale a parținînd cooperăției de consum. La Rediu, Petricani și în numeroase alte localități au fost construite și date în folosință în ultima vreme localuri noi pentru magazinele universale. Construcții asemănătoare, unele cu etaj, vor fi terminate în perioada care a mai rămas din acest an și în comunele Borcea, Dumbrava Roșie, Pipirig. Numeroase obiective comerciale se vor înălța la sate și în cursul anului viitor. Printre altele se prevede construirea de magazine universale la Humulești și Horia, precum și a unor magazine cu bufe și cafetării la Fărcaș, Gidint, Cîrcina, Văratec. La Tg. Neamț se va da în folosință un complex comercial, iar în apropierea Cetății Neamțului va fi înălțată baza turistică Casa Arcașului.

A iubit Poezia

(Urmare din pag. 1)

care, la rîndu-i, nu făcea un secret din sentimentele de prețuire și afecțiune (s-ar fi putut spune: paternă) ce-i putuse. Dacă, în programul acțiunii artistice, la care era invitat să-și dea concursul, actual figura numai cu o poezie — neîndoielnic ea era de Argezi. Dacă urma să citească, să recite mai multe — era la sine înțeleasă că una, cel puțin, aparținea meștrului pe care-l venera.

Părerii de rău pe care cei ce l-au cunoscut și prețuit au încercat-o, lînd cunoștință de sfîrșitu-i prematur, s-a adăpat sentimentul contrarietății că prea laconic și lipsit de căldură a fost necrologul consacrat încheierii unei

existențe și unei cariere care n-ar fi trebuit să se frîngă. Numai trei poezi, Ion Hora, Ben Corlaci și Grigore Hagiu i-au adus omagii meritului — datorită faptului că memoria artistului care, cu talent și devotament, a servit Poezia rămînînd ceilalți confrăți ai lui.

Nu e, de altminteri, iniția dată cînd își face loc sentimentul acesta, deoarece prea desori, în trecut, superficial și grăbiți peste împrejurările triste care trimit în lumea nefinitei fapturi vrednice de considerație și iubire ale epocii și societății noastre. Trece în neîntîlnit, este neîntîlnit ca asupra-l se fie asternut lespedea grea a ingratitudinii, adică a uitării.

cut că... ploud! S-a făcut că e pește și nu poartă să vorbească, s-a făcut că e piscă și nu știe să numere, s-a făcut... ce s-a făcut și gata! Și la 9 aprilie a înscris o nouă pagină în istoria stîlpilor, respectiv alți 31.340 lei plășiți de aceeași Direcție de drumuri către același C.A.P. Tînguș pentru... exact, alți 2.000 de stâlpi! Vă dați seama că în ditamul pădurea de stâlpi nu se mai văd ucedurile de aceea nu s-a mai tăiat nici că lucrarea cu stâlpi

ponsabila atelierului respectiv, a peștii și a porcii să vorbim și să numărăm. Măcar pe cel mai generos. Mecena care încurajează visele fără să controleze stîlpul, care comandă ochi de piscă legați la ochi, care să continue bani fără să se uite pe ce... Unde ați înțeles dumneavoastră un filantrop mai filantropic și o casă de ajutor reciproc care să ajute cu stâlpi, să se meargă în zece zile — și fără reciproc?

Acum Direcția de drumuri se plinge la Arbitraj C.A.P.-Tînguș i-a încasat nelegal un total general de 163.557,24 lei. Și C.A.P. Tînguș se plînge: că n-a știut, că nu a fost sesizată mai dinainte, de neregulele de a atelierului ei, că nu a fost anunțată de livrarea mărții de către atelierul aneaz, că unele cote lipseau din arhivă, că altele sînt încurcate, că autenticitatea unora din semnatu-i e dubioasă, și că... Maria Păunescu e în plus dubioasă! Și că, în plus, după ce a fost jongsat cu banii Direcției de drumuri pentru... dresură de pisci, Maria Păunescu și lucrătorii au mai încasat și salarii de la C.A.P. Tînguș (deși lucrătorii atelierului trebuiau să primească salarii numai după ce marfa ar fi fost livrată la beneficiar și suma respectivă ornată la bancă). Concluzia — pentru că sîntem în domeniul apro-zootehniei — mi-luț blînd sugere de la două oi.

Drept să vă spun, pe mine cazul asta m-a îmbogățit teribil intelectual: auzisem de mîld cu motocol, auzisem de mîld cu piscă, auzisem de motan pe acoperis — dar de ochi de piscă în stare să dea o lovitură de 163.557 lei și 24 bani, încă nu!

PIA RADULESCU

CE DEȘTEPTI SÎNT OCHII DE PISCĂ

zante — asta-i meritul lor. Că de fapt trebuiau să încaseze doar 32.880,96 lei de vreme ce au livrat doar 2.002 stâlpi — e adevărat — dar oare nu merită un șapte mii de lei acolo, ideea să te ocupe și de „ochi de piscă”?

Încăleț de afaceri, la 18 ianuarie, Direcția de drumuri scoate din buzunar a doua oară, alți 39.075 lei, pentru alți 2.500 de stâlpi de dirijare circulației — doar se convinsese că C.A.P. Tînguș știe să umble bine cu stâlpii! Fîrseci: din ce e stîlpul? — din lemn. De unde lemn? — din

s-a mulțumit doar să ia bani! Direcția de drumuri și poduri însă nu s-a supărat, din contra, înțelegîndu-i velleitățile și dorind s-o încurajeze în viziunile de mărire, i-a virat la 27 ianuarie o sumă dublă — 78.350 lei, pentru producerea completă a 5.000 de stâlpi de dirijare. Stâlpi să fie, că bani — vorba aia — are balta peste la. Drept care, atelierul din Tînguș a făcut doar ambulatoriile banilor, pardon, stîlpilor — lucrare care costă doar 7.500 lei, iar de restul de 70.850 lei s-a fă-

s-a făcut, că avizele de expediție nu-s semnate de delegatul menționat în factură, că etc., etc. Nu vreau să încerc răbdarea cititorilor și, de aceea, imi cer scuze — dar la 25 aprilie... Direcția... către același Tînguș... alți 30.000 de lei și ceva... pentru alți 5.900 buciți ochi de piscă... dar C.A.P. a avut o recoltă proastă de pisci... așa că atelierul a livrat doar 2.760 bucăți... restul din sumă... s-a făcut că ploud, că pește, că piscă... Și în fond, de ce nu? — dacă Maria Păunescu, res-

Adunarea Generală a O. N. U. Dezbaterile în legătură cu situația din Orientul Apropiat

Au fost prezentate două proiecte de rezoluții

NAȚIUNILE UNITE 31 — Corespondență de la trimisul special Agerpres, Adrian Ionescu: Adunarea Generală a O.N.U. dezbate, în aceste zile, două proiecte de rezoluție — unul prezentat de 16 țări din grupul statelor neangajate, iar altul de către S.U.A. — în legătură cu situația din Orientul Apropiat.

Pe marginea acestor rezoluții au luat cuvîntul o serie de delegați. Pwono, reprezentantul Ugandei sublinia că: „O pace reală în regiune implică dreptul suveran al popoarelor de aici de a-și alege propriul lor destin”. Cerind retragerea forțelor israeliene din teritoriile ocupate, delegatul Ugandei s-a pronunțat pentru găsirea unei formule care să permită asigurarea existenței tuturor statelor din zona respectivă.

Reprezentantul Marocului, Benhima, a sugerat Adunării generale să reactiveze misiunea lui Gunnar Jarring, pentru ca problema Orientului Apropiat să fie readusă în cadrul inițiativei O.N.U., iar elementele unei soluții să țină cont cu prioritate de interesele țărilor din această zonă. Exprimînd sprijinul S.U.A. față de rezoluția Consiliului de Securitate, ambasadorul american Yost a cerut menținerea încetării focului în vederea facilitării soluționării situației din această regiune. În același timp, el a exprimat opoziția țării sale față de adoptarea de către Adunarea Generală a unor rezoluții care să „completeze, să interpreteze sau să dețaseze doar unele elemente din rezoluția Consiliului de Securitate, al cărei echilibru a fost cu grijă asigurată după lungi și laborioase negocieri”.

Au uzat de dreptul de replică delegații R.A.U. și U.R.S.S. El Zayyat și, respectiv, Iakob Malik. El Zayyat a susținut dreptul Adunării Generale de a recomanda o anumită linie de conduită Consiliului de Securitate. La rîndul său, Iakob Malik a exprimat părerea că discursul delegatului S.U.A. a urmărit să distragă atenția Adunării Generale și a opiniei publice mondiale de la conținutul propriu-zis al rezoluției Consiliului de Securitate, de la necesitatea de a fi pusă în aplicare în ansamblul ei, inclusiv retragerea trupelor israeliene din teritoriile arabe ocupate.

Reprezentantul Franței la O.N.U., Kosciuszko Morizet, a cerut Adunării Generale „să-și facă auzită vocea” în vederea aplicării rezoluției Consiliului

de Securitate din 22 noiembrie 1967. El a reafirmat sprijinul Franței pentru misiunea lui Jarring relevînd, totodată, necesitatea găsirii unei soluții unanime acceptate de părțile interesate și care să aibă garanția O.N.U.

Delegația sovietică la convorbirile SALT urmează să se sească la Helsinki duminică.

O formă utilă de cooperare internațională

Conferința Programului Națiunilor

Unite pentru dezvoltare

NAȚIUNILE UNITE 31 (Agerpres). — La sediul O.N.U. a avut loc o conferință pentru anunțarea contribuțiilor statelor membre la fondul programului Națiunilor Unite pentru Dezvoltare (P.N.U.D.).

Inaugurînd lucrările Conferinței, secretarul general al O.N.U., U. Thant, a subliniat că rezultatele obținute de P.N.U.D. au demonstrat eficacitatea cooperării internaționale în acest domeniu. U. Thant a relevat faptul că contribuțiile anunțate cu acest prilej vor constitui o parte importantă a bazei de plecare a celui de-al doilea deceniu pentru dezvoltare.

A luat apoi cuvîntul directorul Programului Națiunilor Unite pentru Dezvoltare, Paul Hoffman, care a trecut în revistă activitatea din ultimii ani a acestui organism. Între 1959 și 1969, P.N.U.D. — principial element financiar al sistemului pentru dezvoltare al Națiunilor Unite, și-a extins activitățile în aproape toate sectoarele economice și sociale, sprijinind realizarea a 1.234 de proiecte naționale în domeniile planificării economice, aplicării cercetărilor științifice și tehnice, formării de cadre, studierii resurselor naturale.

În ultimii doi ani, P.N.U.D. a realizat un program de acti-

Reluarea convorbirilor sovieto — americane de la Helsinki

HELSINKI 31 (Agerpres). — „Considerăm că primele două runde ale convorbirilor sovieto-americeane privind limitarea cursei înarmărilor strategice au constituit etape utile”, a declarat vineri seara Gerard Smith, șeful delegației americane la tratativele SALT, la sosirea în capitala Finlandei, unde se va desfășura următoarea etapă a negocierilor. „Sper — a spus el — că negocierile care vor începe luni vor marca un progres”.

Delegația sovietică la convorbirile SALT urmează să se sească la Helsinki duminică.

Președintele Allende a anunțat noul guvern chilian

SANTIAGO DE CHILE 31 (Agerpres). — Salvador Allende, președinte ales al Republicii Chile, care va fi instalat oficial la 3 noiembrie a.c., a anunțat vineri seara componența cabinetului său, format din 15 membri. Conform agențiilor internaționale de presă, în noul cabinet, reprezentanții Partidului Comunist le-au revenit trei portofolii, socialiștilor patru, radicalilor trei. Celălalte ministere revin reprezentanților altor partide și grupuri politice. Observatorii politici din Santiago de Chile apreciază că noul cabinet chilian reprezintă o expresie concretă a dorinței exprimate de președintele Salvador Allende de a crea un guvern de largă cuprindere politică.

405 persoane arestate în Canada

de la proclamarea stării excepționale

MONTREAL 31 (Agerpres). O serie de persoane reținute în cursul cercetărilor efectuate de poliția canadiană pentru depistarea autorilor răpirii atășatului comercial britanic, James Cross, și a asasinării fostului ministru al muncii, din guvernul provinciei Quebec, Pierre Laporte, vor fi deținuți justiției sub acuzația de „trădare” sau „răzvrătire” a declarat vineri ministrul de justiție al Quebecului, Jerome Choquette. Primul ministru al guvernului provincial din Quebec, Robert Bourassa, a precizat, într-un interviu acordat posturilor de radio și

televiziune, că poliția încearcă să stabilească autenticitatea ultimelor mesaje parvenite la începutul săptămînii din partea organizației separatiste Frontul de eliberare a Quebecului, care, de altfel, și-a asumat responsabilitatea răpirii. Bourassa a menționat că guvernul provinciei și cel federal își mențin ofertele făcute autorilor răpirii pentru punerea în libertate a lui James Cross, fără să accepte însă condițiile Frontului de Eliberare a Quebecului.

La Montreal, poliția a anunțat vineri că de la proclamarea stării excepționale au fost arestate 405 persoane.

„ARME SECRETE” ÎMPOTRIVA PIRAȚILOR AERULUI

NEW YORK 31 (Agerpres). — Societatea americană „Easter Airlines” a anunțat că intenționează să experimenteze două din „armele secrete” concepute de către administrația federală a aviației civile care vor putea fi folosite de piloții săi „în situații de ul-

timă instantă” împotriva autorilor de dețurări de avioane. Cu toate că a refuzat să precizeze felul acestor arme, se pare că este vorba de un aparat electronic care să distingă pe pirați, iar cealaltă, un fel de revolver care ar putea trage asupra

TEHERAN 31 (Agerpres). — La Teheran s-au încheiat lucrările reuniunii anuale a Asociației internaționale pentru transporturile aeriene (I.A.T.A.). Par-

ticipanții au adoptat o rezoluție în care se cere tuturor statelor să adopte măsurile necesare pentru a se pune capăt actelor de piraterie aeriană. Constatînd că legislațiile diferitelor țări nu sînt încă în măsură să elimine această amenințare care planează asupra aviației civile, rezoluția recomandă „întreprinderile fără înțeluire a unei acțiuni concrete, în scopul zădărnirii dețurărilor de avioane și al peșpirii persoanelor care se fac vinovate de astfel de acte”. Viitoarea reuniune anuală a I.A.T.A. va avea loc la Honolulu.

Ciocniri la Belfast

BELFAST 31 (Agerpres). — Capitala Irlandei de nord a cunoscut în noaptea de vineri spre sîmbătă noi momente de tensiune ca urmare a ciocnirilor violente dintre grupuri de tineri manifestanți catolici și protestanți. De asemenea, au fost semnalate ciocniri între manifestanți și trupele britanice, care au intervenit folosind grenade lacrimogene. După cum apreciază agențiile internaționale de presă, ciocnirile care au avut loc la Belfast joi și vineri par să fie cele mai grave înregistrate în cursul ultimelor săptămîni.

Readucerea la suprafață a lui „Pacific Glory”

LONDRA 31 (Agerpres). — Au început primele operații de readucere la linia de plutire a petrolierului „Pacific Glory”, eșuat la 4 km sud de Insula Wight. Etapa întâi a acestor operațiuni, întreprinse de societatea olandeză „Smit”, prevede pomparea a aproximativ 18.000 tone de petrol din rezervoarele petrolierului într-un al petrolier al companiei Shell. Se crede că „Pacific Glory” va putea părăsi locul naufragiului peste aproximativ o săptămînă.

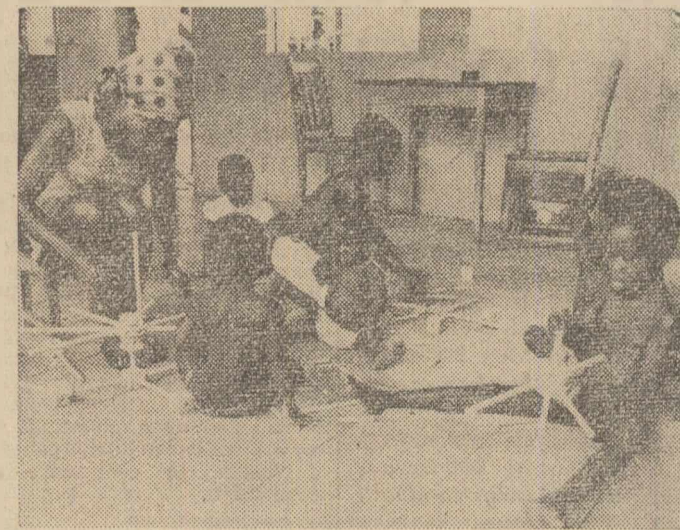
Petrolierul a eșuat cu o săptămînă în urmă după ce s-a ciocnit cu nava „Allegro”. În urma exploziei ce s-a produs, cinci marinari au fost uciși, iar alți 8 sînt dați dispăruți. O mare cantitate de petrol s-a revărsat în mare, ameninșînd cu poluarea mai multe plaje de pe țărmul Marii Britanii.

16 ani de la declanșarea luptei de eliberare națională în Algeria

Ziua de 1 noiembrie reprezintă o dată cu adîncă semnificație în istoria contemporană a Algeriei. Cu 16 ani în urmă, în munții Aurès din estul țării, grupuri de patrioți înarmați au dat semnalul de luptă pentru eliberarea Algeriei de sub dominația colonială. Această acțiune s-a extins imediat pe tot cuprinsul țării, transformîndu-se, în curînd, într-un adevărat război de eliberare. La 5 iulie 1962, după lupte îndelungate și grele, Algeria a devenit stat independent.

Pășind pe calea dezvoltării de sine stătătoare, poporul algerian și-a concentrat eforturile în vederea înlăturării cît mai grabnice a urmărilor stăpînirii coloniale și a războiului. Acum trebuia câștigată o a doua bătălie, aceea a reconstrucției: trezirea la viață a orașelor și satelor, punerea în funcțiune a fabricilor și întreprinderilor distruse, cultivarea pămînturilor. Într-un cuvînt, refacerea și dezvoltarea întregii economii.

În cei peste 8 ani care au tre-

Cu ajutorul U.N.I.C.E.F., (Fondul internațional O.N.U. pentru copii), în Ghana a început să funcționeze o rețea de centre model pentru îngrijirea copiilor. În cadrul acestora, cei mai mici locuitori din orașele și satele ghanee se bucură de supraveghere atentă a instructorilor. Iată-i pe „pensionarii” unui asemenea centru, aflat la Accra, capitala ghaneeză.

Sesiunea Comitetului de planificare nucleară al N. A. T. O.

OTTAWA 31 (Agerpres). — Lucrările Comitetului de „planificare nucleară” al NATO care s-au desfășurat la Ottawa în secret timp de două zile au luat sfîrșit vineri. Comunicatul publicat precizează că miniștrii apărării ai țărilor membre ale Comitetului au examinat în cursul dezbaterilor „directivele politice pentru utilizarea defensivă a armamentelor atomice”. Reuniunea a fost prezidată de secretarul ge-

neral al NATO, Manlio Brosio. Următoarea întrunire a comitetului se va ține în mai 1971 în Republica Federală a Germaniei.

După cum se știe, acest organism, din care fac parte S.U.A., Anglia, R.F.G., Italia, Canada, Olanda și Grecia a fost creat pentru a elabora strategia nucleară a NATO și modalitățile de aplicare a acesteia prin concilierea diverselor puncte de vedere divergente.

BOLIVIA: Descoperirea unei tentative de lovitură de stat

LA PAZ 31 (Agerpres). — Jorge Gallardo, ministrul afacerilor interne al Boliviei, a anunțat vineri seara la o conferință de presă că a fost des-

coperită o organizație reacționară teroristă care pregătea o lovitură de stat în scopul înlăturării actualului regim. Ministrul de interne bolivian a arătat că din organizația clandestină descoperită făceau parte membri ai guvernului și senatori, ofițeri de poliție și conducători ai unor formațiuni de dreapta.

● **O DELEGATIE IUGOSLAVĂ** condusă de Marko Bult, membru al Vecei Executive Federale, a sosit în Canada după o vizită de două săptămîni în S.U.A. În timpul sederii în S.U.A., informează agenția Tanjug, Marko Bult a purtat convorbiri privind colaborarea tehnico-științifică cu reprezentanții ai unor cercuri științifice și de afaceri. Cu acest prilej, partea americană și-a exprimat interesul pentru o colaborare pe termen mai lung cu Iugoslavia, în diferite domenii.

● **LA RAWALPINDI** au început convorbirile polono-pakistaneze. Delegația poloneză este condusă de Marian Spychalski, președintele Consiliului de Stat al R. P. Polone, care face o vizită oficială în Pakistan, iar delegația țării gazdă, de Yahya Khan, președintele Pakistanului.

● **LA SALZBURG** (Austria), a luat sfîrșit simpoziul internațional, organizat de Agenția Internațională pentru Energia Atomică, consacrat aplicării tehnicii nucleare în domeniul măsurării și controlării poluării mediului înconjurător. Au luat parte 150 de oameni de știință din 29 de țări, precum și reprezentanți ai unor organizații internaționale.

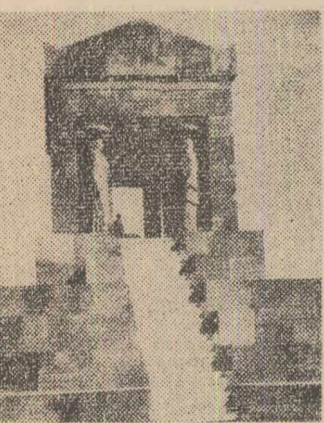
● **GUVERNUL URUGUAYAN** a hotărît excluderea încă 20 de zile a perioadei de suspendare a operațiunilor bancare pe teritoriul țării. Măsura este destinată să împiedice scurgerea în străinătate a rezervelor de devize.

● **PARTIDUL CONGRESUL NATIONAL INDIAN** (de guvernămînt) a obținut o victorie importantă în alegerile municipale organizate în statul Rajasthan. Reprezentanții acestui partid dispun acum de 1170 din cele 1817 locuri existente în cadrul consiliilor municipale din statul respectiv.

● **PESTE 20.000 DE MINERI** din bazinele carbonifere din Scotia, Yorkshire și Tara Gallor, au declarat grevă în sprijinul revendicărilor lor economice. În zilele următoare se așteaptă să intre în grevă alți 50.000 de mineri din Nottinghamshire și Derbyshire.

Correspondență din Belgrad de la trimisul nostru special Boris Buzilă

Iugoslavia așteaptă cu profundă prietenie vizita tovarășului Nicolae Ceaușescu

Este un lucru pe care oricine dintre compatrioții noștri l-a simțit vizitînd Iugoslavia, faptul că în această țară, simpla rostire a unor cuvînte românești are darul să trezească la cei din jur o afectuoasă receptivitate. Interesul pentru România, aprecierile călduroase față de politica sa internă și internațională, pentru conducătorul partidului și statului nostru, tovarășul Nicolae Ceaușescu, constituie aici o manifestare staționară, așa cum și în țara noastră urmărîm cu luare amîne și simpatie, bufăpluirile poporului iugoslav. Pe fondul acestor rea-

lități, vizitele reciproce la cel mai înalt nivel se înscriu întotdeauna ca momente de bilanț, dar și de sărbătoare.

Mă aflu în Muntenegru, la cîteva sute de kilometri de Belgrad, cînd a fost dată publicității știrea apropiatei sosiri în Iugoslavia a delegației de partid și de stat din țara noastră, în frunte cu tovarășul Nicolae Ceaușescu. Am avut ocazia să urmăresc reacțiile unor oameni de cele mai diverse ocupații și preocupări, la aflarea știrii, precum și la lectura relațiilor din presă, referitoare la declarațiile făcute cu această ocazie, în numele Secretariatului federal pentru afacerile externe, de către Dragoljub Vudica, adjunctul Secretariatului, la o conferință de presă, relatări pe care „Politika” le intitula lapidar, dar cu concludență elocventă: „Vizita lui Ceaușescu reflectă un înalt grad de prietenie”.

„Nu am fost niciodată în România, spunea Dragoljub Saranovici, director al unui departament din cadrul Vecei executive a R.S. Muntenegru, dar din cele ce știu despre țara din eu tîni pot reprezenta în minte, într-un mod pe care îl socotesc foarte aproape de realitate, o fardă de oameni mindri și harnici.

Convingerea mea este că dacă relațiile dintre țările noastre au ajuns să constituie o intruchipare perfectă a prieteniei, a colaborării dintre state, aceasta este pentru că ele se bazează, în chip exemplar, pe principiile depline egalității, pe temeiul respectării modului cum fiecare dintre țările noastre înțelege să-și elaboreze propria sa politică”.

La Titograd, vizitînd combinatul agricol „13 iulie” din localitate, inginerul Milan Sanovici, director general adjunct al combinatului, își exprima admirația pentru bogata și constructivă activitate pe planul politicii internaționale a României, referîndu-se îndeosebi la ecul participării președintelui Nicolae Ceaușescu la sesiunea jubilară a O.N.U. „Sînt convins, ne spunea interlocutorul nostru, că schimbul de păreri între președinții Iosip Broz Tito și Nicolae Ceaușescu va însemna o nouă contribuție, nu numai la opera de consolidare a relațiilor noastre bilaterale ci și la aceea a întăririi păcii mondiale, a colaborării internaționale”.

În cercurile cu care am venit în contact, vizita tovarășului Nicolae Ceaușescu este apreciată ca un moment de mare importanță în dezvoltarea multilaterală pe

toate planurile, a colaborării româno-iugoslave în interesul ambelor țări. În acest sens, Laise Skok, adjunctul Secretariatului federal pentru informații se spunea: „Ne face plăcere să constatăm că schimbările dintre țările noastre, în domeniul informației, se dezvoltă tot mai intens și mai fructuos. Dar, consider că mai avem multe de făcut pentru ca să nu rămînem în urma acelor pași înainte, care se realizează necontenit pe planul conducerii superioare a țărilor noastre”.

La rîndul său, Vuko Medenica, director general adjunct al Institutului federal de planificare își exprima convingerea că vizita tovarășului Nicolae Ceaușescu va deschide noi perspective relațiilor economice, existente între România și Iugoslavia. Opinia publică iugoslavă, care așteaptă vizita tovarășului Nicolae Ceaușescu cu deosebit interes și simpatie, este convinsă că ea se înscrie în perspectiva continuității, devenită tradițională, în practica consultărilor între conducătorii de partid și de stat ai țărilor noastre, țări aninate de idealurile comune ale edificării socialismului și consolidării păcii pe continentul european și în lume.

31 octombrie

Pentru combaterea traficului ilicit de stupefiante, autoritățile de resort dintr-o serie de țări occidentale iau măsuri din ce în ce mai ingenioase și mai severe. În acest scop sînt folosiți și cîinii-poliști special antrenați pentru depistarea drogurilor. Imaginea reprezintă o demonstrație practică ce a avut loc la Zürich, în timpul căreia un cîine polișt a descoperit, în motorul unui automobil, ascunzătoarea în care se afla un pachet cu hașiș.